

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B3-61Cpr/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1321205389
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Jančovičová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:1321205389.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV, v konaní pred sudkyňou JUDr. Ľudmilou Jančovičovou, v spore žalobkyne: Bc. P. W., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXXX/XX, S., právne zastúpená: LeMo Legal, s.r.o., IČO: 56 028 385, so sídlom Stromová 13587/9A, Bratislava, proti žalovanému: Operačné stredisko záchranej zdravotnej služby Slovenskej republiky, IČO: 36 076 643, so sídlom Trnavská cesta 8/A, Bratislava, právne zastúpený: Malata, Pružinský, Hegeduš & Partners s.r.o., IČO: 47 239 921, so sídlom Twin City Tower, Mlynské nivy 10, Bratislava, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou a o náhradu mzdy, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a**.

II. Žalovanému **s a p r i z n á v a** proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na súd dňa 30.09.2021 v znení jej doplnenia proti žalovanému domáhala, aby súd určil neplatnosť skončenia pracovného pomeru založeného medzi žalobkyňou a žalovaným výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1 zákona č. 311/2001 Z.z., a aby rozhodol, že pracovný pomer trvá. Zároveň žiadala priznať náhradu mzdy v sume jej priemerného mesačného zárobku, mesačne po zákonných zrážkach a uhradení všetkých odvodových povinností, odo dňa 01.10.2021 až do času rozhodnutia súdu o neplatnosti skončenia pracovného pomeru ako aj trovy konania. Žalobu odôvodnila najmä tým, že dňa 26.05.2009 žalobkyňa uzatvorila so žalovaným pracovnú zmluvu č. H., ktorou bol medzi žalobkyňou a žalovaným založený pracovný pomer. V rámci pracovnej zmluvy sa strany dohodli na výkone práce zo strany žalobkyne vo funkcii zdravotnícky operátor s charakteristikou práce - „samostatná odborná práca v rozhodovaní a posudzovaní dôležitosti a urgentnosti ohlásených stavov na poskytnutie základnej neodkladnej pomoci pri stavoch ohrozujúcich zdravie alebo život.“ Dňa 18.09.2013 uzatvorila žalobkyňa so žalovaným dohodu o zmene pracovnej zmluvy pod č. FV-F ktorou došlo k zmene obsahu pracovnej zmluvy žalobkyne s účinnosťou od 01.10.2011 v časti I. „Druh práce“, bod 1.1. „Funkcia“ na „operátor záchranej zdravotnej služby“. Ostatné časti pracovnej zmluvy zostali nezmenené. Na základe uvedenej pracovnej zmluvy v znení neskorších dodatkov pracovala žalobkyňa 12 rokov na pozícii operátora linky tiesňového volania 155 v Krajskom operačnom stredisku Záchranej zdravotnej služby Trenčín. K pracovnej zmluve prislúcha príloha označená ako „Pracovná náplň“ v rámci ktorej je podrobne opísaný obsah pracovnej činnosti, a to: 1. základné povinnosti v zmysle výkonu práce operátora záchranej zdravotnej služby (ďalej aj „ZZS“), 2. všeobecné povinnosti v zmysle výkonu práce operátora ZZS, 3. odborné povinnosti v zmysle výkonu práce operátora ZZS, 4. odborné povinnosti v zmysle výkonu práce operátora ZZS (dispečera), 5. odborné povinnosti v zmysle výkonu práce operátora ZZS (rádiooperátora). V rámci rokovania o uzatvorení pracovnej zmluvy bol žalovaný riadne oboznámený s kvalifikáciou žalobkyne. Žalobkyňa sa zároveň oboznámila s pracovnou náplňou, pričom obe zúčastnené strany pristúpili k podpisu pracovnej

zmluvy. Počas 12 rokov výkonu práce si žalobkyňa svedomito a riadne plnila povinnosti vyplývajúce jej z pracovnej náplne a nikdy jej neboli vytknuté akékoľvek pochybenia alebo porušenia pracovnej disciplíny zo strany žalovaného. Žalobkyňa sa zároveň aj vo svojom voľnom čase vzdelávala, snažila sa dopĺňať si kvalifikáciu, sledovala nové odborné trendy, aby vedela čo najkvalifikovanejšie poskytovať pomoc osobám pri ich prvom kontakte v urgentných a hraničných situáciách. Žalobkyňa zároveň počas 12 rokov získala autentické skúsenosti v prípadoch urgentnej zdravotnej starostlivosti, ktoré pretavila do výkonu svojej práce. V súčasnosti niet pochýb, že žalobkyňa je spôsobilou osobou poskytnúť kvalifikovanú pomoc pri urgentných stavoch ohrozujúcich zdravie alebo život. Dňa 03.05.2021 žalovaný ako zamestnávateľ doručil žalobkyni výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1 zákona č. 311/2001 Z.z.. Žalovaný konzultoval predmetnú výpoveď aj s odborními zamestnancov, ktoré vydali k výpovedi nesúhlasné stanovisko. Z obsahu výpovede vyplýva, že žalovaný vypovedal pracovný pomer z dôvodu, že žalobkyňa údajne nespĺňala predpoklady ustanovené právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce a kvalifikačné kritériá pre výkon práce zdravotníckych zamestnancov na základe prílohy č. 8 Platového poriadku OS ZZS SR. Uvedená informácia je prinajmenšom zarážajúca, nakoľko žalobkyňa vykonávala pracovnú činnosť na uvedenej pracovnej pozícii celkom 12 rokov. K otázke kvalifikačných predpokladov uviedla, že žalobkyňa dosiahla bakalársky titul na Slovenskej zdravotníckej univerzite v študijnom programe urgentná zdravotná starostlivosť. Žalobkyňa si zároveň doplnila vzdelanie o Certifikát o absolvovaní certifikovaného kurzu z Národného centra ošetrovateľstvá a nelékařských zdravotníckych oborů v Českej republike. Situácia ohľadne kvalifikácie žalobkyne bola v minulosti konzultovaná, pričom žalovaný vyzval žalobkyňu na doručenie potvrdenia o odbornej spôsobilosti na výkon práce operátor záchranej zdravotnej služby podľa zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Na uvedenú výzvu žalobkyňa reagovala listom označeným ako „VEC: Predloženie dokumentov, dopĺňujúcich odborné vzdelanie o odbornej spôsobilosti na výkon práce operátor záchranej zdravotnej služby podľa zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov“, v rámci ktorého predložila žalovanému požadované dokumenty. Okrem toho žalobkyňa informovala žalovaného, že jej nebolo po opakovaných prihláškach umožnené absolvovať postgraduálne štúdium na Slovenskej zdravotníckej univerzite, a preto sa žalobkyňa vo vlastnom záujme rozhodla absolvovať štúdium v Českej republike. Vzdelávací program štúdia v Českej republike obsahoval tie isté predmety v teoretickej aj praktickej časti ako v Slovenskej republike. Žalobkyni bol certifikát udelený po absolvovaní záverečnej skúšky a odovzdaní záverečnej práce spolu s jej obhajobou. Žalobkyňa zároveň listom označeným ako „ŽIADOSŤ O UDELENIE VÝNIMKY O UZNANIE CERTIFIKÁTU“ požiadala žalovaného o udelenie výnimky, resp. uznanie Certifikátu „OPERAČNÍ ŘÍZENÍ PŘEDNEMOCNIČNÍ NEODKLADNÉ PÉČE“, ktorého teoretická a praktická časť vzdelávacieho programu je totožná so vzdelávacím programom „PŠŠ Operačné stredisko ZZS“ v Slovenskej republike. Žalovaný reagoval na predmetnú žiadosť listom zo dňa 08.03.2018 označeným ako „Vec: Uznanie Certifikátu“, ktorým vyhovel žiadosti žalobkyne, mala žalobkyňa za to, že žalovaný dostatočne preskúmal dokumenty predložené žalobkyňou a overil kvalifikáciu žalobkyne, na základe čoho žalobkyňa mohla naďalej vykonávať prácu na pozícii operátor záchranej zdravotnej služby. Na základe uvedeného nemala žalobkyňa ani pri vynaložení odbornej starostlivosti pochybnosti o tom, že žalovaný overil jej kvalifikačné predpoklady. V tejto súvislosti zdôraznila, že žalovaný ako prevádzkovateľ operačného strediska záchranej služby je povinný overovať kvalifikáciu osôb, ktoré vykonávajú tak dôležitú prácu akou je operátor záchranej zdravotnej služby. Žalovaný musel mať v čase uznania certifikátu vedomosť o právnych predpisoch a kvalifikačných predpokladoch, a preto niet najmenších pochyb, že tieto vedomosti žalovaného boli využité aj pri skúmaní kvalifikačných predpokladov žalobkyne. V tejto súvislosti ide navyše o zákonnú povinnosť žalovaného v zmysle § 41 ods. 2 Zákonníka práce, ktorý priamo upravuje, že ak sa na vykonávanie práce vyžaduje predpoklad určený právnym predpisom musí byť predmetný predpoklad preskúmaný zo strany zamestnávateľa. Ak žalovaný tvrdí, že žalobkyňa nespĺňala kvalifikačné predpoklady na výkon uvedenej práce, je nutné skonštatovať, že žalovaný hrubo porušil zákonné povinnosti skúmať tieto predpoklady ešte pred nástupom žalobkyne do zamestnania. Pri výpovedi z dôvodu uvádzaných žalovaným by malo dochádzať len pri tzv. špecifických väzbách (napr. vodič stratí vodičské oprávnenie). Ak by o takú väzbu nešlo, nemožno aplikovať tento výpovedný dôvod. Kolektívna zmluva apeluje v zmysle čl. 9 bod 9.1. - Informácie zamestnanca pri nástupe do zamestnania podľa ktorého: Pri nástupe do zamestnania je zamestnávateľ povinný zamestnanca oboznámiť s pracovným poriadkom, s KZ, s predpismi o ochrane osobných údajov a s právnymi predpismi vzťahujúcimi sa na prácu ním vykonávanú... Keďže žalovaný následne doručil žalobkyni výpoveď z dôvodu, že nespĺňa kvalifikačné predpoklady je dôvodné

skonštatovať, že závažným spôsobom narušil stav právnej istoty žalobkyne ako zamestnanca, čím ohrozil jej stály príjem a dostal žalobkyňu do nepriaznivej životnej situácie. Okrem toho žalovaný spočiatku uznal kvalifikáciu žalobkyne, pričom následne výpoveďou spochybnil vlastné konanie. Takýto postup je z hľadiska právnej istoty žalobkyne neprijateľný a žalobkyni do dnešného dňa nie je známy dôvod prečo žalovaný pristúpil k takémuto riešeniu. Zároveň žalovaný porušil svoje povinnosti v zmysle Kolektívnej zmluvy a zároveň v zmysle § 41 ods. 2 Zákonníka práce. Z dôvodu právnej istoty zároveň nie je možné, aby zamestnanec spochybňoval rozhodnutie a potvrdenie riaditeľa žalovaného, ako svojho zamestnávateľa, či je alebo nie je oprávnený za 12 rokov výkonu práce u neho naďalej pracovať na uvedenej pracovnej pozícii. Zdôraznila, že pracovná pozícia operátor záchranej zdravotnej služby je náramne náročnou a dôležitou profesiou pri záchrane ľudských životov. Nemôže byť na škodu zamestnanca, že zamestnávateľ pochybil pri uznávaní certifikátov a/alebo kvalifikačných predpokladov. Pre platnosť právneho úkonu výpovede musia byť podmienky podľa § 63 ods. 1 a 2 Zákonníka práce splnené kumulatívne. Vo výpovedi je uvedené, že žalovaný ako zamestnávateľ informuje žalovaného o skutočnosti, že žalobkyňu nemá možnosť zamestnávať, a to ani na kratší pracovný čas, pretože ku dňu výpovede nie je voľné ani jedno vhodné pracovné miesto, na ktoré by žalobkyňa spĺňala kvalifikačné požiadavky. Po preskúmaní dostupných podkladov bolo zistené, že na stránke <https://155.sk/pracovne-ponuky/> sa nachádza vyhlásenie výberového konania na obsadenie voľnej pracovnej pozície pre Operátora linky tiesňového volania 155 s miestom výkonu práce, Bratislava, Trnava, Nitra, Trenčín, Žilina, Banská Bystrica, Prešov, Košice. Z výpovede ďalej nevyplýva, že by žalovaný prejavil snahu preskúmať možnosti žalobkyne, tak aby ju mohol zamestnávať. Z uvedeného inzerátu je zrejmé, že žalovaný nemá dostatok zamestnancov na efektívne pokrytie prevádzky operačného strediska a napriek tomu pristúpil k výpovedi adresovanej žalobkyni. Okrem vyššie označeného inzerátu sú na stránke <https://155.sk/pracovne-ponuky/> označené aj ďalšie 2 pracovné ponuky, a to Projektový manažér pre informačné a komunikačné technológie a Psychológ. Žalovaný do dnešného dňa nepristúpil so žalobkyňou ku konzultácii a hľadaniu vhodných riešení, a to aj napriek tomu, že so žalobkyňou spolupracoval v pracovnom pomere celých 12 rokov. Žalobkyňa navrhla, aby súd vyzval v rámci edičnej povinnosti žalovaného na predloženie systematizácie pracovných miest a zaraďovanie zamestnancov na jednotlivé pracovné pozície. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má žalobkyňa za to, že neboli splnené podmienky pre platnosť právneho úkonu výpovede a výpoveď daná žalovaným je neplatná. Zdôraznila, že žalovaný pripravil svojim konaním žalobkyňu o odstupné v zmysle § 76 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce. Z opísaného skutkového stavu je nepochybné, že žalovaný sa v rozpore s dobrými mravmi rozhodol zvoliť ukončenie pracovného pomeru so žalobkyňou výpoveďou v zmysle § 63 ods. 1 písm. d) bod 1. Zákonníka práce s cieľom vyhnúť sa zaplateniu odstupného v prospech žalobkyne. Pre žalobkyňu je nepochopiteľné, ako sa môže žalovaný po 12 rokoch svedomitého výkonu práce žalobkyne rozhodnúť pre takéto riešenie, ktoré nepochybne zhorší životnú situáciu žalobkyne. V tomto prípade je nutné, aby súd prihliadol na dobré mravy a preskúmal celú žalobu v ich kontexte hrubého narušenia právnej istoty žalobkyne. Vzťah zamestnanca a zamestnávateľa je nutné vnímať ako vzťah podriadenosti, kedy je zamestnanec nepochybne v slabšej pozícii. Zo strany zamestnávateľa by nikdy nemalo dochádzať k automatickému ukončeniu pracovného pomeru s cieľom vyhnúť sa úhrade odstupného, ale práve naopak k snahe zamestnávateľa (obzvlášť pri lojálnych zamestnancoch), riešiť túto situáciu inak, a to napr. preradiť zamestnanca na inú prácu. Súčasne žalobkyňa upriamila pozornosť na veľkú náročnosť práce, ktorú žalobkyňa vykonávala dlhé roky. Vzhľadom na 12 rokov spolupráce žalovaného a žalobkyne je žiadúce, aby sa žalovaný snažil riešiť vzniknutú situáciu so žalobkyňou zmierlivou cestou, a ak by nedošli ku konsenzu zvoliť cestu ukončenia pracovného pomeru dohodou spolu s určením spravodlivého a adekvátneho odstupného pre žalobkyňu. Dobré mravy majú svoje opodstatnenie aj v pracovnoprávných veciach, zvlášť v prípadoch, kedy zamestnanec pracuje na tak dôležitej pracovnej pozícii ako je prvý kontakt ľudí s operátorom záchranej služby pri urgentných a život ohrozujúcich stavoch. Žalobkyňa bola denne vystavovaná psychickému tlaku, nakoľko riešila urgentné stavy a život ohrozujúce situácie ľudí. Takáto práca si počas 12 rokov vyžadovala plné pracovné nasadenie žalobkyne. V nadväznosti na uvedené je viac ako žiadúce, aby žalovaný vytvoril zamestnancom spravodlivé a slušné pracovné prostredie, ktoré by sa zároveň malo odzrkadliť aj pri ukončení pracovného pomeru. Žalobkyňa konštatovala, že žalovaný nezohľadnil inštitút dobrých mravov pri skončení pracovného pomeru a takéto riešenie je nepochybne smerom k žalobkyni absolútne nespravodlivé. Žalobkyňa za roky vykonávania svojej práce je považovaná za solídneho, svedomitého pracovníka s veľkým rozhľadom, odbornosťou získanou rokmi skúseností, ktoré nemôže nahradiť nejaký krátky kurz. Má za to, že žalovaný a rovnako súd by mal posudzovať konanie žalovaného nie len z hľadiska splnenia predpokladov a možnosti výkonu práva žalovaného, ale súčasne aj s prihliadnutím na okolnosti hodné osobitného zreteľa a zásady boni mores. Pojem dobré mravy je potrebné vykladať v

konkrétnych skutkových okolnostiach prípadu, a to nielen s ohľadom na úmysel a konanie žalovaného, ale prihliadajúc aj na správanie žalobkyne v predmetnom pracovnoprávnom vzťahu. Zároveň je nutné, aby súd skúmal platnosť výpovede ako právneho úkonu, nakoľko z obsahu vyššie vyplýva, že neboli splnené kumulatívne podmienky na platnosť výpovede. Výpoveď bola doručená žalobkyni v máji, takže výpovedná doba začala plynúť 01.06.2021 čím bola zachovaná lehota na podanie žaloby.

2. Žalobkyňa k žalobe a následne v konaní predložila nasledovné listiny: výpoveď z pracovného pomeru zo dňa 12.04.2021, pracovnú zmluvu zo dňa 26.05.2009 s prílohou č. 1 zo dňa 26.05.2009, pracovnú náplň zo dňa 23.09.2013, dohodu o zmene obsahu pracovnej zmluvy zo dňa 18.09.2013, výpis ze vzdelávacieho programu certifikovaného kurzu Operační řízení přednemocniční neodkladné péče zo dňa 19.03.2015, výpis ze vzdelávacieho programu s hodinovou dotací realizovaného v Národním centru ošetrovateľstvá a nelékařských zdravotnických oborů zo 16.09.2020, certifikát o absolvovaní certifikovaného kurzu z 15.10.2015, výzvu na doručenie potvrdenia o odbornej spôsobilosti na výkon práce operátor záchranej zdravotnej služby podľa zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov zo dňa 26.08.2016, list - predloženie dokumentov doplňujúcich odborné vzdelanie o odbornej spôsobilosti na výkon práce operátor záchranej zdravotnej služby podľa zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, žiadosť o udelenie výnimky o uznanie certifikátu, uznanie certifikátu zo dňa 08.03.2018, inzerát - psychológ, inzerát - projektový manažér pre informačné a komunikačné technológie, inzerát - operátor linky tiesňového volania 155, výpis výsledkov štúdia za obdobie od 05.10.2016 do 05.09.2019, list - oznámenie o neplatnosti skončenia pracovného pomeru zo dňa 30.09.2021.

3. Podaním označeným ako „Oprava zrejmej nesprávnosti v dôsledku chyby spôsobenej žalobcom v žalobe a doplnenie dôkazu v konaní o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy“ zo dňa 14.10.2021 žalobkyňa doplnila žalobu. Uviedla najmä, že dňa 30.09.2021 doručila žalobkyňa súdu žalobu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy voči žalovanému spolu s prílohami. Po podaní žaloby bola kontrolou žalobkyne v súčinnosti s právnym zástupcom v texte žaloby zistená zrejma nesprávnosť v otázke kvalifikačných predpokladov žalobkyne. V článku II (strana 3) žaloby sa uvádza nasledovné: „K otázke kvalifikačných predpokladov si dovoľíme uviesť, že žalobca dosiahol Bakalársky titul na Slovenskej zdravotnickej univerzite v študijnom programe urgentná zdravotná starostlivosť...“. Vyššie citovaná informácia predstavuje zrejmu nesprávnosť, pričom správna informácia je, že žalobkyňa získala Bc. titul na Univerzite Alexandra Dubčeka v Trenčíne, odbor Ošetrovateľstvo. V tejto súvislosti podotkla, že rovnaký titul bol zo strany žalovaného uznaný aj spolupracovníkom žalobkyne. Dňa 30.09.2021 zaslala žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu list adresovaný žalovanému označený ako „VEC: Oznámenie o neplatnosti skončenia pracovného pomeru“ (ďalej len „list“), ktorým bolo žalovanému oznámené, že žalobkyňa naďalej trvá na tom, aby ho žalovaný naďalej zamestnával. Žalobkyňa zároveň požiadala žalovaného o doručenie mesačného rozpisu služieb na zabezpečenie nepretržitej prevádzky operačného strediska, tak aby mohla riadne nastúpiť do práce. List bol žalovanému doručený dňa 04.10.2021 pričom žalovaný na žiadosť žalobkyne do dnešného dňa nereagoval.

4. Dňa 15.03.2022 sa k žalobe písomne vyjadril žalovaný, ktorý vyjadrenie odôvodnil nasledovne. Úvodom sa vyjadril k otázke právneho zastúpenia žalobkyne. K veci najmä uviedol, že 1. Plnomocenstvo žalobkyne Prílohou žaloby je plnomocenstvo právneho zástupcu AKAIS, s.r.o. (ďalej len „advokátska kancelária“) zo dňa 07.09.2021, jednak voči žalovanému a zároveň voči Odborom Operačného strediska ZZS. Na základe výpisu z Obchodného registra SR je zrejme, že jediným konateľom a spoločníkom advokátskej kancelárie je JUDr. Peter Ďurček, konateľ, a to od 10.06.2021 a nie JUDr. Y.. Predmetné plnomocenstvá sú z dátumu 07.09.2021. Právny zástupca žalobkyne zaslal plnomocenstvo voči Odborom Operačného strediska ZZS žalovanému spolu s oznámením o neplatnosti skončenia pracovného pomeru dňa 04.10.2021. Žalovaný zaslal advokátskej kancelárii žalobkyni list dňa 07.10.2021, kde oznámil právnenému zástupcovi žalobkyne, že ním zaslaná plná moc ho neoprávňuje komunikovať so žalovaným. Následne po upozornení právny zástupca žalobkyne opätovne zaslal identické plnomocenstvo voči Odborom Operačného strediska ZZS. Žalovaný zaslal dňa 28.10.2021 list, kde konkrétne právneho zástupcu žalobkyne vyzval na chybu, ktorú sa právny zástupca žalobkyne dopúšťal, i keď to žalovaný nemusel robiť, ale mal za to, aby sa vzniknuté požiadavky žalobkyne vyriešili mimosúdnou cestou v súlade s dobrými mravmi. Dňa 12.11.2021 zaslala žalovanému pani JUDr. Y.,

konateľka plnomocenstvo s opravenou chybou, ale s „antedatovaným dátumom.“ Pani JUDr. Y. a ani advokátska kancelária AKAIS s.r.o. nie sú oprávnení zastupovať žalobkyňu v tomto spore, nakoľko z predložených dokumentov im to nevyplýva a vyjadril pochybnosti o nedôveryhodnosti zaslaných dokumentov s „antedatovaním“. Žiadal súd, aby takéto dokumenty nepripustil do sporu. 2. Oznámenie o neplatnosti skončenia pracovného pomeru zo dňa 30.09.2021. Predmetné oznámenie bolo zaslané žalovanému 30.09.2021 s podpisom pani JUDr. Y.. Nakoľko s poukazom na bod 1 tohto vyjadrenia, pani JUDr. Y. nie je konateľkou advokátskej kancelárie, má za to, že sa jedná o neplatný dokument, ktorý nie je možné použiť v tomto spore a žiadal súd, aby ho nebral do úvahy ako možný dôkaz. 3. Označenie žalobkyne a námietka nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v žalobe. Žalobkyňa zaslala súdu žalobu dňa 30.09.2021. Žalobkyňa opätovne uvádza, že konateľkou advokátskej kancelárie AKAIS s.r.o. je pani JUDr. Y., čo s poukazom na bod 1 nie je pravdivé a má za to, že predmetná žaloba je v tomto prípade podaná neoprávnenou osobou. Žalobkyňa označila žalovaného v žalobe s IČO: 3536 076 643, ktoré žalovanému neprislúcha, a v tejto súvislosti vzniesol námietku, nakoľko žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaný v tomto spore. 4. Hmotnoprávne podmienky platnosti výpovede. Žalobkyňa v žalobe strana 3 uvádza, že žalovaný konzultoval predmetnú výpoveď aj s odborními zamestnancov. V tejto veci poukázal na dokumenty, a to na žiadosť o prerokovanie výpovede pre Bc. P. W. adresovanú Odborom OS ZZS, na zápisnicu z prerokovania medzi žalovaným a Odbormi OS ZZS a nesúhlasného stanoviska Odborov OS ZZS, nejednalo sa tu o konzultáciu, ako uvádza žalobkyňa, ale o prerokovanie v zmysle § 74 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce. Žalovaný tým splnil hmotnoprávnu podmienku platnosti výpovede. Žalobkyňa ďalej v žalobe uvádza, že žalovaný neponúkol žalobkyňi žiadne vhodné miesto a, že neboli splnené podmienky pre platnosť právneho úkonu výpovede a výpoveď je neplatná. Poukázala na voľné miesta v žalobe a to : operátor linky tiesňového volania s miestom výkonu aj v Trenčíne, projektový manažér pre informačné a komunikačné technológie a psychológ. Žalovaný v tejto veci zotrval na svojom tvrdení uvedenom vo výpovedi, že žalobkyňu nemal možnosť ďalej zamestnávať, a to ani na kratší pracovný čas v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce, pretože ku dňu výpovede nebolo voľné ani jedno vhodné pracovné miesto, na ktoré by ste spĺňala kvalifikačné požiadavky. Vhodná práca je práca, pre ktorú sa musia spĺňať kvalifikačné predpoklady. Práca vo verejnom záujme, ktorú žalobkyňa pre žalovaného vykonávala, je práca vo verejnom záujme v zmysle zákona 552/2003 Z. z. zákon o výkone práce vo verejnom záujme § 2 zákona stanovuje kvalifikačné predpoklady, ako jeden z predpokladov na výkon práce vo verejnom záujme. Pracovné pozície operátora linky tiesňového volania s miestom výkonu aj v Trenčíne, psychológa a projektového manažéra pre informačné a komunikačné technológie vyžadovali kvalifikačné predpoklady, ktoré žalobkyňa nespĺňala, a tým pádom jej ani neboli ponúknuté ako vhodné pracovné miesta. 5. Kvalifikačné predpoklady. V tejto súvislosti doplnil nasledovné skutočnosti, o ktorých má žalobkyňa vedomosti a neobjasnila tak komplexne celý skutkový stav. Dňa 24.08.2021 bol žalobkyňi zaslaný list vo veci výzvy na doručenie potvrdenia o odbornej spôsobilosti na výkon práce operátor linky tiesňového volania podľa zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonoch. V danej výzve bolo uvedené, že podmienkou na výkon zdravotníckeho povolania je v zmysle § 31 bodu 1 písm. c) zákona 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve odborná spôsobilosť (§ 33 až § 35), ktorú bližšie špecifikuje Výnos MZ SR z 11.03.2009 č. 10548/2009-OL. Výnos MZ SR z 11.03.2009 č. 10548/2009-OL (ďalej ako „výnos“), ktorým sa ustanovujú podrobnosti o záchranej zdravotnej službe, upravuje podmienky na personálne vybavenie operačného strediska tiesňového volania záchranej zdravotnej služby. Podľa predmetného výnosu v zmysle prílohy č. 1 časť C - Personálne vybavenie je stanovené v písm. a) operátor operačného strediska, ktorý nie je lekár ale je zdravotnícky pracovník. V jednej zmene sú minimálne 2 operátori operačného strediska (i) zdravotnícky záchranár alebo (ii) zdravotnícky záchranár so špecializáciou v špecializačnom odbore operačné stredisko záchranej zdravotnej služby. Podľa § 7a, bod 1 výnosu pracovné činnosti v operačnom stredisku, ktoré vykonávajú zdravotnícki pracovníci podľa prílohy č. 1 časti C písm. a), môžu vykonávať aj a) zdravotnícky záchranár so špecializáciou v špecializačnom odbore špecializovaná urgentná starostlivosť podľa predpisov účinných do 30. júna 2010, b) sestra so špecializáciou v špecializačnom odbore operačné stredisko alebo v špecializačnom odbore špecializovaná urgentná starostlivosť podľa predpisov účinných do 30. júna 2010 alebo zaradená do špecializačného štúdia v špecializačnom odbore operačné stredisko alebo v špecializačnom odbore urgentná starostlivosť podľa predpisov účinných do 30. júna 2010, c) sestra so špecializáciou v špecializačnom odbore anestéziológia a intenzívna starostlivosť, ktorá vykonávala pracovné činnosti v záchranej zdravotnej službe do 30. júna 2010. Žalovaný ako zamestnávateľ evidoval u žalobkyne nasledujúce ukončené vzdelanie: 1. Stredná zdravotnícka škola Trenčín, odbor zdravotná sestra, 2. Stredná zdravotnícka škola Trenčín, diplomovaná

všeobecná zdravotná sestra, 3. Trenčianska univerzita A. Dubčeka, Fakulta zdravotníctva, I. stupeň v odbore Ošetrovateľstvo, 4. Národné centrum ošetrovateľstvá a nelékařských oborů Brno, certifikovaný kurz Operační řízení přednemocniční neodkladní péče. Vo výzve bol stanovený termín, 25.09.2020, aby žalobkyňa doručila doklad preukazujúci požadované vzdelanie alebo potvrdenie o zaradení do štúdia požadovaného k výkonu práce operátor linky tiesňového volania. Na túto výzvu žalobkyňa 17.09.2020 reagovala zaslaním informácie, že poslala žiadosť o výpis študijného plánu z Certifikátu „Operační řízení přednemocniční neodkladné péče“ do NCO +NZO Brno potrebného na porovnanie so špecializáciou „Operačné stredisko“, a že tento proces bude trvať dlhšie ako bol stanovený termín od žalovaného. Žalobkyňa zaslala dňa 04.12.2020 na OS ZZS SR požiadavku o umožnenie vykonávať prácu Operátora linky tiesňového volania aj naďalej. Preto žalovaný žalobkyňu opätovne 22.12.2020 vyzval, aby do 10.01.2021 vysvetlila, čo žalobkyňu viedlo k zaslaniu tejto žiadosti a opakovane žalobkyňu požiadal, aby zaslala potvrdenie o doplnení požadovaných kvalifikačných predpokladov alebo potvrdenia o zaradení do štúdia požadovaného k výkonu práce operátora linky tiesňového volania 155 alebo o akceptácii certifikátu z kurzu Operační řízení přednemocniční neodkladné péče príslušným orgánom, Ministerstvom zdravotníctva SR. Svoje vysvetlenie žalobkyňa zaslala 05.01.2021, kde uviedla, že Ministerstvo zdravotníctva nemôže vydať porovnanie dokladov, nakoľko Certifikát bol ukončený v roku 2015, a preto zaslala žalobkyňa žiadosť o umožnenie vykonávať prácu operátora linky tiesňového volania 155 naďalej. Následne po tomto procese výziev a doplnení jej žalovaný zaslal výpoveď, kde žalovaný opätovne uviedol medzi iným, že podmienkou na výkon zdravotníckeho povolania je v zmysle § 31, bodu 1, písm. c) zákona 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve odborná spôsobilosť (§ 33 až § 35), ktorú bližšie špecifikuje Výnos MZ SR z 11.03.2009 č. 10548/2009-OL a podľa prílohy č. 8 platného Platového poriadku OS ZZS SR aj splnenie kvalifikačných kritérií pre výkon práce zdravotníckeho zamestnanca na pozícii operátor linky tiesňového volania 155 a to zdravotnícky záchranár, zdravotná sestra so špecializáciou AIM a JIS. Ako je uvedené v bode 4 vyjadrenia, žalobkyňa pre žalovaného vykonávala prácu vo verejnom záujme v zmysle zákona 552/2003 Z. z. zákon o výkone práce vo verejnom záujme a zákona č. 553/2003 Z.z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a o zmene a doplnení niektorých zákonov. § 2 predmetného zákona stanovuje kvalifikačné predpoklady, ako jeden z predpokladov na výkon práce vo verejnom záujme a § 2 ods. 6 zákona stanovuje nasledovné: „Ak zamestnanec pri prijatí do pracovného pomeru nespĺňa osobitný kvalifikačný predpoklad ustanovený osobitným predpisom, 8) je povinný splniť ho v čase ustanovenom v tomto osobitnom predpise, 8) ak nie je ďalej ustanovené inak; ak v osobitnom predpise nie je ustanovený čas na splnenie osobitných kvalifikačných predpokladov, určí ich zamestnávateľ. Po tomto čase nemožno ich nesplnenie odpustiť. Rovnako sa postupuje aj u zamestnanca, ktorý počas pracovného pomeru začne vykonávať pracovnú činnosť, na ktorej vykonávanie je potrebný osobitný kvalifikačný predpoklad, alebo u zamestnanca, ktorý je ustanovený do funkcie vedúceho zamestnanca.“ Na základe vyššie uvedených dôkazov uviedol, že žalovaný konal v súlade s dobrými mravmi. Využil všetky možnosti, aby dal žalobkyni šancu udržať si svoju pracovnú pozíciu. Aj sama žalobkyňa si je toho vedomá, nakoľko s ňou toho času pôsobiaci riaditeľ, G.. P. K. mal stretnutie za prítomnosti pani P. S. F., P., P. a to dňa 10.09.2020 (list „vysvetlenie“ zo dňa 05.01.2021 to potvrdzuje) a snažil sa vyriešiť vzniknutú situáciu. Pôvodný riaditeľ U. M., ktorý udelil výnimku, bol odvolaný z funkcie (nie však pre tento dôvod) a namiesto neho nastúpil G.. P. K.. Z pozície nového riaditeľa je úplne prirodzené, že sa musel oboznámiť so stavom fungovania organizácie, ktorá je príspevkovou organizáciou a jej zriaďovateľom je Ministerstvo zdravotníctva. V priebehu výkonu svojej funkcie riaditeľa u žalovaného zistil Ing. P. K. tieto nezrovnalosti a konal v súlade so zákonom. Zároveň poukázal aj na komunikáciu žalovaného s právnym zástupcom AKAIS s.r.o., JUDr. Y. zo dňa 13 - 17.12.2021. V tejto súvislosti prebehlo aj stretnutie prostredníctvom platformy Webex. Žalovanej bolo ponúknutá novým riaditeľom G.. U. O. pracovná pozícia operátor linky tiesňového volania 112 s miestom výkonu práce na Krajskom operačnom stredisku ZZS v Trenčíne, ktorú by na základe jej kvalifikačných predpokladov spĺňala. Žalovaná túto pracovnú pozíciu neprijala. Žalovaný pri ukončení pracovného pomeru výpoveďou udelil žalobkyni odmenu vo výške 1.600 eur. 6. Systematizácia pracovných miest a zaraďovanie zamestnancov na jednotlivé pracovné pozície. Žalovaný nemá určenú systematizáciu pracovných miest. Funguje na základe Kontraktu uzatvoreného s Ministerstvom zdravotníctva SR (ďalej aj „MZ SR“), ktorý je povinne zverejňovanou zmluvou v Centrálnom registri zmlúv a má stanovený počet existujúcich pracovných miest. V roku 2021 bolo rozpočtovaných maximálne 347 pracovných miest, na ktorých zamestnanci zabezpečovali nepretržitý príjem tiesňového volania 155 (článok IV. bod 3.2 Kontraktu prijímateľa č. 1/2021). Žalovaný je príspevkovou organizáciou zriadenou MZ SR a jej povinnosťou je nakladať s prostriedkami štátneho rozpočtu hospodárne s odbornou starostlivosťou. V čase výpovede, resp. výpovednej doby žalobkyne bol stanovených podľa

platného Organizačného poriadku počet pracovných miest, ktorý je uvedený v prílohe - organizačná štruktúra_102018. Zamestnanci žalovaného sa zároveň riadia aj kvalifikačnými kritériami stanovenými v Platovom poriadku - príloha č. 8 Platového poriadku určenými jednak aj pre zdravotníckych pracovníkov.

7. Sociálna poisťovňa výpis a žiadosť o zníženie náhrady mzdy požadovanej žalobkyňou. Touto cestou požiadal súd o výpis zo Sociálnej poisťovne, či žalobkyňa od uplynutia výpovednej doby u žalovaného nevykonáva prácu u iného zamestnávateľa aj vo vzťahu prípadného rozhodnutia súdu v prospech žalobkyne za účelom zníženie náhrady mzdy.

8. Oboznámenie sa s právnymi predpismi, neukončenie bakalárskeho štúdia. Žalobkyňa v žalobe strana 4 uvádza, že došlo k porušeniu povinnosti oboznámenia sa s právnymi predpismi a Kolektívnou zmluvou pred nástupom do zamestnania. Touto cestou upozornil na skutočnosť, že žalobkyňa nastúpila do práce dňa 01.06.2009. V tom čase nebola vyjednaná žiadna kolektívna zmluva, pretože neexistovali Odbory OS ZZS. Zároveň upriamil súd na stranu 3 žaloby, kde sama žalobkyňa píše, že situácia ohľadne kvalifikácie žalobkyne bola v minulosti konzultovaná so žalovaným poukazujúc na dôkazy ako „výzva na doručenie potvrdenia o odbornej spôsobilosti na výkon práce operátor záchranej zdravotnej služby a predloženie dokumentov dopĺňujúcich odborné vzdelanie.“ Žalobkyňa opisuje priebeh samotnej komunikácie v tejto časti žaloby. Ako ďalší dôkaz prikladá list žalovaného dekanke Slovenskej zdravotníckej univerzity, kde vtedajší riaditeľ žalovaného žiadal dekanu o zaradenie zamestnancov žalovaného do štúdia. Žalobkyňa svojím podpisom potvrdila záujem o zariadenie do štúdia urgentnej medicíny a následne prikladá aj potvrdenie o štúdiu pre žalobkyňu zo dňa 19.10.2016 v externej forme štúdia v odbore urgentná zdravotná starostlivosť. Na základe týchto dôkazov sa žalovaný nedopustil porušenia povinnosti oboznámenia sa s právnymi predpismi a kolektívnou zmluvou, tak ako na to poukazuje žalobkyňa, ale priamo so žalobkyňou veci konzultoval, mal záujem, aby žalobkyňa v pracovnom pomere zotrvala u žalovaného. Žalobkyňa na základe aktívneho prístupu vtedajšieho riaditeľa začala bakalárske štúdium na Slovenskej zdravotníckej univerzite, avšak ho neukončila. V tejto veci sama žalobkyňa predložila výpis výsledkov štúdia, kde je napísané, že sú vykonané určité skúšky za 2. rok, avšak štúdium je trojročné. Žalobkyňa v zmysle uvedeného neukončila bakalárske štúdium, nesplnila požadované kvalifikačné predpoklady na pracovnú pozíciu operátora linky tiesňového volania, nakoľko pre túto pracovnú pozíciu treba dosiahnuť I. stupeň ukončenia vysokej školy v odbore urgentná zdravotná starostlivosť. Čím však žalobkyňa nedisponuje. S prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti, priložené dôkazy žiadal súd, aby žalobný návrh žalobkyne v celom rozsahu zamietol a zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Žalovaný k vyjadreniu k žalobe pripojil najmä nasledovné listiny: výzvy na predloženie potvrdenia a e-mailovú komunikáciu, návrh na odmenu, stanovisko odborovej organizácie k výpovedi žalobkyne zo dňa 20.03.2020, list žalobkyne zo dňa 04.12.2020, organizačnú štruktúru OS ZZS SR, potvrdenie o štúdiu žalobkyne zo dňa 19.10.2016, žiadosť o zaradenie do štúdia urgentnej starostlivosti zo dňa 27.09.2016, pracovnú ponuku - operátor linky tiesňového volania 155, pracovnú ponuku - projektový manažér pre informačné a komunikačné technológie, kvalifikačné kritériá pre výkon práce zdravotníckych zamestnancov, rozhodnutie Ministerstva zdravotníctva zo dňa 12.10.2020, výpis výsledkov štúdia, výzva zo dňa 05.01.2021 na doručenie potvrdenia o odbornej spôsobilosti na výkon práce operátor linky tiesňového volania podľa zákona č. 578/2004 Z.z., výzvu zo dňa 22.12.2020, výzvu zo dňa 24.08.2020, zápisnicu z prerokovania medzi OS ZZS SR a odborovou organizáciou OS ZZS číslo 1640/2021, žiadosť o prerokovanie výpovede, žiadosť o zaradenie zamestnancov OS ZZS SR do štúdia z 28.09.2016.

6. Žalobkyňa sa vo veci vyjadrila podaním zo dňa 07.06.2022, ktoré odôvodnila nasledovne. K nedostatkom plnomocenstva.

1.1 Žalovaný vo svojom vyjadrení namieta nedostatky plnomocenstva žalobkyne, a to na tom základe, že plnomocenstvo nemalo byť podľa názoru žalovaného podpísané oprávnenou osobou, ako konateľom advokátskej kancelárie AKAIS, s.r.o.. Žalovaný pri tomto vychádza z výpisu z obchodného registra zo dňa 14.03.2022, ktorý priložil k svojmu vyjadreniu k žalobe. Na základe uvedeného žalovaný zároveň namieta nedostatok pasívnej vecnej legitímácie v spore, navrhuje nepripustiť dôkazy označené žalobcom do sporu a označuje dôkazy za neplatné.

1.2 Žalobkyňa v tejto upriamila pozornosť na možnosť získania relevantných informácií o právnom zástupcovi žalobcu prostredníctvom tzv. úplného výpisu z obchodného registra. Z úplného výpisu z obchodného registra, ktorý je verejne dostupný je zrejmé, že JUDr. Y. bola konateľkou spoločnosti AKAIS, s.r.o. od 10.06.2021 do 04.03.2022. Z uvedeného vyplýva, že v čase podania žaloby a podpisu plnomocenstva bola JUDr. P. oprávnená, ako konateľ zastupovať advokátsku kanceláriu AKAIS, s.r.o..

1.3 Žalobkyňa okrajovo vyjadrila svoje prekvapenie, koľko priestoru venoval žalovaný údajným nedostatkom plnomocenstva, ktoré by mohli predstavovať tak nanajvýš odstrániteľné nedostatky procesných podmienok v spore. Naproti tomu žalobkyňa konštatuje, že žalovaný sa len veľmi stroho vyjadruje k hlavnej obsahovej

časti žaloby, ktorá bola podaná na základe výpovede z pracovného pomeru, ktorý trval 12 rokov. 1.4 Žalobkyňa navrhla, aby súd pripustil všetky dôkazy označené v žalobe. Zároveň konštatovala, že - Oznámenie o neplatnosti skončenia pracovného pomeru zo dňa 30.09.2021 je nutné považovať za platný právny úkon, podpísaný oprávnenou osobou a - Žalovaný je pasívne vecne legitimovaný v spore (k otázke pasívnej legitímácie žalovaného, žalobca dopĺňa, že došlo k zjavnej chybe v písaní pri uvedení IČO žalovaného. Označenie žalovaného je však zrejmé, nakoľko v Slovenskej republike figuruje len jediné Operačné stredisko záchranej zdravotnej služby Slovenskej republiky). K Hmotnoprávnym podmienkam platnosti výpovede. 2.1 Žalobkyňa naďalej trvá na tom, že podmienky platnosti výpovede neboli splnené, a to vzhľadom na absenciu preskúmania ďalších pracovných možností pre žalobkyňu, ktorá u žalovaného vykonávala prácu 12 rokov. V žalobe nespochybňovala, že by zo strany žalovaného nedošlo k prerokovaniu výpovede so zástupcom zamestnancov v zmysle § 74 zákonníka práce, avšak ako potvrdzuje žalovaný, zástupca zamestnancov poskytol v rámci prerokovania jasne nesúhlasné stanovisko. Predmetné nesúhlasné stanovisko vychádzalo nepochybne zo skutočnosti, že žalobkyňa bola u žalovaného zamestnaná dlhodobo a dôvody výpovede vzhľadom na vek žalobkyne pôsobili zjavne šikanózne. 2.2 Zástupca zamestnancov okrem iného poukázal aj na nedostatky a nejasnosti v legislatíve pri uznávaní vzdelania dosiahnutého v zahraničí. Žalobkyňa rovnako poukázala na nejasnosti s ohľadom na tú skutočnosť, že Certifikát, ktorý získala v zahraničí ju oprávňuje v Českej republike vykonávať prácu na pozícii operátor záchranej zdravotnej služby. Naopak v dôsledku nedostatkov v legislatíve už nemá možnosť využiť svoju kvalifikáciu na danej pozícii na Slovensku, čím je možné skonštatovať, že sú na Slovensku jej schopnosti a kvalifikačné predpoklady podhodnotené samotným legislatívnym rámcom. Právne úkony je potrebné vykladať podľa obsahu a nie podľa názvu. Analogicky v týchto prípadoch môže ísť o stav, kedy obsahovo zamestnanec spĺňa predpoklady, avšak „názov“ certifikátu, školy, kurzu, ktorý má, nemusí byť explicitne uvedený v legislatívnych požiadavkách. Existuje veľké množstvo noviel právnych predpisov, ktoré boli prijaté práve pre skutočnosť, že prvotne prijatý právny text nekorešpondoval s realitou. 2.3 Žalovaný ďalej v rámci vyjadrenia k hmotnoprávnym podmienkam platnosti výpovede uvádza, že žalobkyňa nespĺňala kvalifikačné predpoklady pre prácu vo verejnom záujme, a že ku dňu výpovede nebolo voľné ani jedno vhodné pracovné miesto, na ktoré by spĺňala kvalifikačné požiadavky. Žalobkyňa v žalobe poukázala na skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neskúmal ďalšie možnosti a kvalifikačné predpoklady žalobcu, pričom opätovne aj v rámci svojho vyjadrenia žalovaný konštatuje, že žalobca ich určite nespĺňa, a to bez náležitého šetrenia, ktoré by ako zamestnávateľ mal vykonať. Žalobkyňa vyjadrila pochybnosť o tom, že žalovaný skúmal akékoľvek ďalšie možnosti obsadenia iného vhodného pracovného miesta, nakoľko evidentným záujmom žalovaného bolo s ňou ukončiť pracovný pomer bez možnosti ju ďalej zamestnávať. Pokiaľ by žalovaný náležité šetrenie vykonal je nesporné, že by túto skutočnosť so žalobkyňou minimálne prekonzultoval. Pri skúmaní vhodného pracovného miesta pre zamestnanca, ktorý u zamestnávateľa vykonával prácu 12 rokov by bolo spravodlivé prejavíť zo strany zamestnávateľa, aspoň ochotu dostatočne preskúmať všetky možnosti. Okrem toho je nutné zdôrazniť, že žalobkyňa je vo veku blízkom dôchodku, a preto by sa od žalovaného očakávalo prejavenie úcty a vďaky k dobrej odvedenej práci, obsahom čoho by mala byť aspoň snaha dostatočne overiť všetky možnosti poskytnutia náhradnej alternatívy. Uvedené je zároveň nutné vykladať najmä v súvislosti s dosiahnutou kvalifikáciou žalobkyne, ktorú získala v zahraničí ale aj počas dlhoročnej praxe na pozícii operátora. 2.4 Žalobkyňa pre doplnenie poukázala na tabuľku č. 24 - Členenie zamestnancov podľa vzdelania, ktorá je uvedená vo výročnej správe Operačného strediska záchranej zdravotnej služby Slovenskej republiky za rok 2021. V zmysle uvedenej tabuľky zamestnáva operačné stredisko zdravotnej záchranej služby 25 nezdravotníckych zamestnancov a 166 zdravotníckych zamestnancov s ukončeným stredoškolským vzdelaním. V kontexte uvedenej štatistiky sa javí, ako absurdné tvrdenie, že žalovaný nebol schopný poskytnúť žalobkyňu alternatívu v podobe pracovného miesta pre zamestnanca s ukončeným stredoškolským vzdelaním. Okrem toho poukázala na skutočnosť, že v marci 2022 bolo na operačnom stredisku zriadené pracovné miesto v Trenčíne pre prácu s automatickým externým defibrilátorom (AED). Žalobkyňa disponuje informáciou, že uvedenú pozíciu obsadila osoba bez vzdelania v oblasti zdravotníctva. Ide o manželku referentky Operačného strediska v Trenčíne. Týmto spôsobom poukázala na spôsob výberu zamestnancov, ktorý zjavne protirečí skutočnostiam tvrdným žalovaným vo vyjadrení. Na jednej strane žalovaný deklaruje svoju vôľu konať v súlade so zákonom, pričom pristúpi k výpovedi zamestnancovi vykonávajúcemu kvalifikovanú prácu 12 rokov. Na strane druhej žalovaný prijíma do zamestnania osoby na základe rodinných kontaktov. Uvedené zároveň spochybňuje tvrdenie žalovaného, že nebol pre žalobkyňu schopný vytvoriť iné vhodné pracovné miesto. 2.5 Skutočnosť, že súčasný riaditeľ p. Kottner jej ponúkol pracovnú pozíciu operátora linky tiesňového volania 112 je v tomto prípade irelevantná, nakoľko zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď z dôvodu podľa § 63 ods. 1

písm. d) bod 1. zákona č. 311/2001 Z.z. len ako nemá možnosť zamestnanca ďalej zamestnávať, a to ani na kratší pracovný čas v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce. Žalobkyňa opätovne spochybnila skutočnosť, že žalovaný dôkladne preskúmal možnosti ďalšieho zamestnania žalobkyne pred podaním výpovede. Ku kvalifikačným predpokladom žalobkyne. 3.1 Žalovaný v čl. 5 vyjadrenia cituje právne predpisy, ktoré upravujú podmienky výkonu povolania a podmienky na personálne vybavenie operačného strediska tiesňového volania záchranej zdravotnej služby. Žalovaný v tejto časti vyjadrenia zároveň tvrdí, že žalobkyňa neobjasnila komplexne celý skutkový stav. Žalobkyňa predmetné vyjadrenia namieta, nakoľko v rámci žaloby bola predložená celá komunikácia vo veci uznania Certifikátu a následná komunikácia, kedy nový riaditeľ žalovaného opätovne otvoril udelenou výnimkou uzatvorený prípad. 3.2 Žalovaný v čl. 5 Vyjadrenia odkazuje na § 2 ods. 6 zákona č. 553/2003, v rámci ktorého poukazuje na predpoklady na výkon práce vo verejnom záujme. Žalovaný zároveň podčiarkuje nasledovnú časť citovaného ustanovenia: „ak v osobitnom predpise nie je ustanovený čas na splnenie osobitných kvalifikačných predpokladov, určí ich zamestnávateľ. Po tomto čase nemožno ich nesplnenie odpustiť...“ Žalovaný uvedeným potvrdzuje, že zamestnávateľ je oprávnený určiť čas na splnenie osobitných kvalifikačných predpokladov. Žalovaný však vzhľadom na prax a kvalifikačné predpoklady žalobcu dosiahnuté v zahraničí udelil žalobcovi výnimku, ktorú následne výpoveďou poprel. Žalobkyňa zároveň predkladá súdu dôkaz v podobe e-mailovej správy adresovanej zástupcovi zamestnancov p. W.. Predmetom e-mailovej správy je vyjadrenie súčasného riaditeľa žalovaného U. O., ktorý uvádza nasledovné: „Keďže pracovníkom bola v minulosti udelená výnimka riaditeľom v súlade s platnou legislatívou a nemáme žiadne vedomosti o tom, že by v tejto oblasti prišlo k zmene je opätovne na zvážení riaditeľa či výnimku udelí. Vzhľadom k aktuálnej situácii a po zvážení všetkých okolností som sa rozhodol výnimku obnoviť pokiaľ budú splnené nasledovné podmienky: 1. Bc. W. P. - bez podmienok, 2. Mgr. O. Y. - doplnenie potrebného vzdelania. Zrušenie výpovedí je zároveň podmienené súhlasom priameho nadriadeného KOS ZZS Trenčín.“ Žalobkyňa zároveň predkladá súdu aj potvrdenie vedúcej operátorky KOS ZZS Trenčín p. P. O., ktorá s rozhodnutím súčasného riaditeľa obnoviť výnimku súhlasila. Napriek záväzku žalovaného, ktorý potvrdil, že obnovuje výnimku žalobkyňi, nedošlo k zrušeniu výpovede. Žalovaný týmto spôsobom opätovne narušil stav právnej istoty žalobkyne a poskytol jej falošnú nádej, že si svoje dlhoročné pracovné miesto udrží. Predložené dôkazy jasne preukazujú, že žalovaný konal neodborne, v rozpore s dobrými mravmi a v neposlednom rade dehonestujúco vo vzťahu k žalobkyňi. Žalobkyňa vo vzťahu k predloženým dôkazom navrhla predvolať svedka - súčasného riaditeľa OS ZZS U. O., ktorý opätovne obnovil výnimku udelenú žalobcovi. „Obiter dictum“ poukázala aj na skutočnosť, že súčasný riaditeľ v svojej e-mailovej správe odkazuje na výnimku udelenú v súlade s platnou legislatívou, o ktorej musí mať vedomosť, resp. sám potvrdzuje, že v platnej legislatíve existujú nezrovnalosti v uznávaní Certifikátov zo zahraničia. Zároveň žalobkyňa poukázala, že vo veci jej kolegyne Mgr. O. súčasný riaditeľ žalovaného požaduje doplnenie potrebného vzdelania, pričom u žalobkyne udeľuje výnimku bez akýchkoľvek podmienok. Týmto spôsobom sám žalovaný potvrdzuje, že žalobkyňa má potrebné kvalifikačné predpoklady na výkon dohodnutej práce. Zároveň potvrdzuje, že výpoveď je nutne považovať za neplatnú. Zároveň navrhla vypočuť svedka - N. W., ako zástupcu zamestnancov, a to vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa dozvedel pri výkone funkcie predsedu Odborov Operačného strediska ZZS. 3.3 V záverečnej časti čl. 5 vyjadrenia žalovaný pomerne stroho vysvetľuje, že po odvolaní z funkcie bývalého riaditeľa sa nový riaditeľ p. K. oboznamoval so stavom fungovania organizácie. Akonáhle nový riaditeľ zistil nezrovnalosti mal konať v súlade so zákonom, čím vypovedal pracovnú zmluvu so žalobkyňou, pričom jej mal dať viaceré šance udržať si svoju pracovnú pozíciu. Žalobkyňa sa domnieva, že nový riaditeľ žalovaného vykonával po nástupe do funkcie tzv. „čistky“, čím narušil stav právnej istoty žalobkyne, ktorý bol vytvorený rozhodnutím predošlého vedenia žalovaného (zmätočne aj obnovením výnimky súčasným riaditeľom p. O.). V tejto súvislosti navrhla výsluch svedka Ing. U. M. k posudzovaniu kvalifikácie žalobcu a uznaniu Certifikátu žalobkyne. Navrhuje, aby súd vyzval žalovaného na zabezpečenie svedka Ing. U. M., nakoľko žalobca nemá možnosť svedka zabezpečiť a žalovaný nepochybne disponuje adresou svedka. 3.4 Žalovaný ďalej bližšie nezdôvodňuje z akého titulu bola žalobkyňi udelená výnimka. Žalobkyňa má zato, že je v tejto súvislosti nutné prihliadať na udelenú výnimku, ako aj na dôvody prečo žalobkyňa ukončila štúdium na Slovenskej zdravotníckej univerzite (ďalej len „SZU“) po 2. rokoch štúdia. Žalobkyňa ukončila vysokoškolské štúdium na SZU po udelení výnimky, resp. uznání Certifikátu zo strany žalovaného. Súhlas a doporučenie udelila vedúca operátorka v Bratislave p. Mgr. S. F., MHA, MPH a vedúca personálneho oddelenia pani A.. Za týmto účelom navrhla výsluch: P. S. F., MHA, MPH, p. A.. Navrhla, aby súd vyzval žalovaného na zabezpečenie uvedených svedkov, nakoľko ona nemá možnosť uvedených svedkov zabezpečiť, pričom sa jedná o zamestnancov žalovaného. 3.5 Doplnila, že počas 12 rokov praxe bol podrobený každých 12 mesiacov povinnej základnej odbornej príprave, ktorá

v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 579/2004 Z.z. o záchranej zdravotnej službe zahŕňa: a) zásady riadenia, koordinácie a vyhodnocovania činnosti záchranej zdravotnej služby, b) spôsob zabezpečovania príjmu, vyhodnocovania a realizácie odozvy na tiesňové volanie, c) spôsob zabezpečovania hlasového a dátového prenosu informácií, d) zásady koordinácie činností so záchrannými zložkami integrovaného záchranného systému, e) zásady krízovej intervencie a psychosociálnej prvej pomoci. Predmetná príprava nepochybne prispela ku zvýšeniu kvalifikácie žalobkyne, a preto je nepochybné, že je osobou plne kvalifikovanou na pozíciu operátor záchranej zdravotnej služby. Záver. 4.1 V závere poukázala na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 548/2015-29 v rámci ktorého Ústavný súd prejedlikoval nasledovné: „Právo musí byť predovšetkým nástrojom spravodlivosti, nie súborom právnych predpisov, ktoré sú mechanicky a formalisticky aplikované bez ohľadu na zmysel a účel toho - ktorého záujmu chráneného príslušnou normou.“ 4.2 Žalobkyňa si plne uvedomuje, že pracovná pozícia operátora záchranej zdravotnej služby je mimoriadne dôležitou profesiou pri záchrane životov. Práve z tohto dôvodu je pre výkon tejto práce potrebné splnenie kvalifikačných predpokladov, ktoré predstavujú aj účel príslušných právnych predpisov a nariadení. Žalobkyňa však v súlade s citovanou judikatúrou Ústavného súdu poukazuje na skutočnosť, že práve prílišnou formalistickou aplikáciou príslušných právnych noriem na prejednávajúcu vec došlo zo strany žalovaného k bezdôvodnému podhodnoteniu kvalifikácie žalobkyne, ktorá je na danú pozíciu omnoho viac kvalifikovaná, ako niektorí jeho mladší a neskúsenejší kolegovia. Práve z tohto dôvodu postráda zmysel konania žalovaného v podobe výpovede, a to najmä v čase pretrvávajúcej nepriaznivej pandemickej situácie. Žalobkyňa k vyjadreniu pripojila nasledovné listiny: Výročnú správu Operačného strediska záchranej zdravotnej služby pre rok 2021, e-mailovú správu adresovanú zástupcovi zamestnancov p. W. zo strany riaditeľa p. O., e-mailovú správu vedúcej operátorky p. P. O..

7. Súd vo veci nariadil na dňa 19.03.2024 pojednávanie, na ktorom viedol strany sporu k zmierlivému vyriešeniu predmetu sporu (Čl. 7 ods. 2 CSP), avšak neúspešne. Došlo preto k otvoreniu pojednávania, prednesu žaloby, vyjadreniu k žalobe a realizácii postupu podľa § 181 ods. 2 CSP. Na pojednávaní dňa 21.05.2024 súd vypočul svedkov: G.. P. K.a, G.. U. O. a MUDr. U. F.. Na pojednávaní dňa 19.06.2024 súd uviedol, že výsluch žalobkyne nevykoná a návrh zamietol z dôvodov, že sa jednak nedostavila na pojednávanie, na ktorom mala byť vypočutá ale napokon aj z dôvodu nadbytočnosti jej výsluchu (zvukový záznam na pojednávaní dňa 19.06.2024 v čase približne o 07:40), pričom jej návrh bol odôvodnený najmä tým, že by sa vyjadriala k otázke dobrých mravov. Právni zástupcovia strán sporu na pojednávaní dňa 19.06.2024 predniesli záverečné reči (§ 182 CSP).

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu súdneho spisu (§ 204 CSP), výsluchom svedkov G.. P. K.a, G.. U. O. a MUDr. U. F.. Súd ďalšie dokazovanie nevykonal, a to z dôvodu, že na ďalších výsluchoch svedkov strany nezotrvali, respektíve súd ich považoval za nadbytočné. Vedúceho odborov N. W. súd nevyočul a jeho výsluch nevykonal, nakoľko ku skutočnostiam, ku ktorým bol jeho výsluch žalobkyňou navrhnutý, a to k tomu, akým spôsobom sa určuje odborná kvalifikácia zamestnancov, k ich edukácii vo vzťahu k vzdelávaniu, súd považoval v tomto spore za nedôvodný a nadbytočný. Pokiaľ ide o návrh na výsluch žalobkyne, táto sa na pojednávanie, na ktorom mala byť vypočutá nedostavila. Právny zástupca žalobkyne uviedol, že žalobkyňa chcel vypočuť najmä k otázke dobrých mravov. Vzhľadom na uvedené ďalšie odročenie pojednávania z dôvodu neprítomnosti žalobkyne, z dôvodu, že jasne neboli formulované skutočnosti, ku ktorým sa mala vyjadriť, súd rozhodol tak, že jej výsluch nevykoná.

9. Svedkovia: G.. P. K., G.. U. O. a P. U. F. boli vypočutí na pojednávaní dňa 21.05.2024 (výpovede svedkov vrátane kladených otázok sú na zvukovom zázname v čase od 7:44). Všetci svedkovia uviedli, že žalobkyňa nespĺňala kvalifikačné predpoklady pre výkon pozície operátora linky tiesňového volania 155; výnimku nie je možné udeliť.

10. Súd zistil nasledovný skutkový stav podstatný pre rozhodnutie vo veci.

11. Žalobkyňa a žalovaný dňa 26.05.2009 uzatvorili písomnú pracovnú zmluvu číslo R/3-OS ZZS SR-O/1000/09/Re, na základe ktorej dňa 01.06.2009 vznikol žalobkyňi pracovný pomer u žalovaného na dobu neurčitú vo funkcii zdravotnícky operátor s konkrétnym popisom pracovných činností vymedzených v pracovnej náplni tvoriacej prílohu č. 1 pracovnej zmluvy. Miestom výkonu práce bolo dohodnuté prevádzka - pracovisko OS ZZS SR Krajské operačné stredisko Trenčianskeho kraja - pracovisko Trenčín. Ako kvalifikačné predpoklady funkcie zdravotníckeho operátora podľa prílohy č. 1 k pracovnej

zmluvy sú a) vzdelanie: úplné stredné, b) smer vzdelania: zdravotnícke, c) osobitný kvalifikačný predpoklad: špecializácia v odbore dispečing záchranej služby.

12. Dňa 18.09.2013 sa strany dohodli na zmene obsahu pracovnej zmluvy s tým, že sa dohodli na zmene funkcie na operátor záchranej zdravotnej služby. Podľa pracovnej náplne zo dňa 23.09.2013 žalobkyňa zastávala funkciu operátor záchranej zdravotnej služby.

13. Súd zistil, že žalovaný dal žalobkyni v máji roku 2021 výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1. zákona č. 311/2001 Z.z. (datovaná dňa 12.04.2021). Z písomnej výpovede vyplýva nasledovné znenie: „Na základe pracovnej zmluvy č. R/X-OSZZSSR-O/XXXX/XX/Re zo dňa 26.05.2009, v znení jej neskorších dodatkov, pracujete v našej organizácii v rámci dohodnutého druhu práce na pozícii operátor linky tiesňového volania 155, miesto výkonu práce Krajské operačné stredisko ZZS Trenčín. Podmienkou na výkon zdravotníckeho povolania je v zmysle § 31 bodu 1 písm. c) zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve odborná spôsobilosť (§ 33 až § 35), ktorú bližšie špecifikuje Výnos MZ SR z 11.03.2009 č. 105448/2009-OL a podľa prílohy č. 8 platného Platového poriadku OS ZZS SR aj splnenie kvalifikačných kritérií pre výkon práce zdravotníckeho zamestnanca na pozícii operátor linky tiesňového volania 155 a to zdravotnícky záchranár, zdravotná sestra so špecializáciou AIM a JIS. Výnos MZ SR z 11.03.2009 č. 105448/2009-OL, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o záchranej zdravotnej službe, upravuje podmienky na personálne vybavenie operačného strediska tiesňového volania záchranej zdravotnej služby. Podľa predmetného výnosu v zmysle prílohy č. 1 časť C - Personálne vybavenie je stanovené v písm. a) operátor operačného strediska, ktorý nie je lekár ale je zdravotnícky pracovník. V jednej zmene sú minimálne dvaja operátori operačného strediska 1. zdravotnícky záchranár alebo 2. zdravotnícky záchranár so špecializáciou v špecializačnom odbore operačné stredisko záchranej zdravotnej služby. Podľa § 7a, bod 1 výnosu pracovné činnosti v operačnom stredisku, ktoré vykonávajú zdravotnícki pracovníci podľa prílohy č. 1 časti C písm. a), môžu vykonávať aj a) zdravotnícky záchranár so špecializáciou v špecializačnom odbore špecializovaná urgentná starostlivosť podľa predpisov účinných do 30. júna 2010, b) sestra so špecializáciou v špecializačnom odbore operačné stredisko alebo v špecializačnom odbore špecializovaná urgentná starostlivosť podľa predpisov účinných do 30. júna 2010 alebo zaradená do špecializačného štúdia v špecializačnom odbore operačné stredisko alebo v špecializačnom odbore špecializovaná urgentná starostlivosť podľa predpisov účinných do 30. júna 2010, c) sestra so špecializáciou v špecializačnom odbore anesteziológia a intenzívna starostlivosť, ktorá vykonávala pracovné činnosti v záchranej zdravotnej službe do 30. júna 2010. Operačné stredisko ZZS SR Vás ako zamestnávateľ dňa 24.08.2020 listom vyzvalo, aby ste do 25.09.2020 doručila buď potvrdenie o odbornej spôsobilosti na výkon práce operátor záchranej zdravotnej služby podľa zákona č. 578/2004 Z.z. doplnením požadovaných kvalifikačných predpokladov alebo potvrdenie o zaradení do štúdia požadovaného k výkonu práce operátora linky tiesňového volania 155. Na túto výzvu ste 17.09.2020 reagovala zaslaním informácie, že ste poslala žiadosť o výpis študijného plánu z Certifikátu „Operační řízení přednemocniční neodkladné péče“ potrebné na porovnanie so špecializáciou „Operačné stredisko“ a že tento proces bude trvať dlhšie ako bol stanovený termín od zamestnávateľa. Následne ste 04.12.2020 zaslala na OS ZZS SR požiadavku o umožnenie vykonávať prácu Operátora linky tiesňového volania aj naďalej. Preto Vás zamestnávateľ opätovne 22.12.2020 vyzval, aby ste do 10.01.2021 vysvetlila, čo Vás viedlo k zaslaniu tejto žiadosti a opakovane Vás požiadal, aby ste zaslala potvrdenie o doplnení požadovaných kvalifikačných predpokladov alebo potvrdenia o zaradení do štúdia požadovaného k výkonu práce operátora linky tiesňového volania 155 alebo o akceptácii certifikátu z kurzu Operační řízení přednemocniční neodkladné péče príslušným orgánom, Ministerstvo zdravotníctva SR. Svoje vysvetlenie ste zaslala 05.01.2021, kde ste uviedla, že Ministerstvo zdravotníctva SR Vám nemôže vydať porovnanie dokladov, nakoľko Certifikát bol ukončený v roku 2015 a preto ste zaslala žiadosť o umožnenie vykonávať prácu operátora linky tiesňového volania 155 naďalej. Vzhľadom na to Vám dávame na vedomie, že naďalej nespĺňate požadované kvalifikačné predpoklady k výkonu práce operátora linky tiesňového volania 155. V nadväznosti na uvedené Vás zamestnávateľ informuje aj o skutočnosti, že Vás nemá možnosť ďalej zamestnávať, a to ani na kratší pracovný čas v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce, pretože ku dňu výpovede nie je voľné ani jedno vhodné pracovné miesto, na ktoré by ste spĺňala kvalifikačné požiadavky. Nakoľko nespĺňate predpoklady ustanovené právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce a kvalifikačné kritériá pre výkon práce zdravotníckych zamestnancov na základe prílohy č. 8 Platového poriadku OZ ZZS SR, dávame Vám výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1. Zákonníka práce. Výpoveď zo strany

zamestnávateľa bola doručená na prerokovanie a prerokovaná s Odbormi OS ZZS dňa 22.03.2021 formou Zápisnice z prerokovania medzi OS ZZS SR a O OS ZZS. Nakoľko ste u zamestnávateľa k dnešnému dňu odpracovala viac ako jeden rok, v zmysle § 62 ods. 4 Zákonníka práce, je Vaša výpovedná doba 2 mesiace a začne plynúť od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení tejto výpovede. V tejto súvislosti Vás žiadame, aby ste odovzdali všetku agendu, za ktorú zodpovedáte určenému zamestnancovi, čo bude potvrdené podpismi na výstupnom protokole zamestnanca a najneskôr ku dňu skončenia pracovného pomeru odovzdala všetky Vám zverenú pracovné prostriedky. Ďakujem Vám za vykonanú prácu v prospech zamestnávateľa a prajem Vám veľa osobných aj pracovných úspechov. G. P. K., riaditeľ.“

14. Súd na základe predloženého výpisu ze vzdelávacieho programu certifikovaného kurzu Operační řízení přednemocniční neodkladné péče zo dňa 19.03.2015 zistil, že žalobkyňa absolvovala predmetný kurz v Českej republike na Národním centru ošetrovateľstvá a nelékařských zdravotnických oborů (NCO +NZO) v Brne v rozsahu 80 hodín teoretickej výuky a 40 hodín praktickej časti. Jednalo sa o certifikovaný kurz v trvaní od 01.12.2014 do 09.03.2015. Výpis vzdelávacieho programu bol žalobkyni poskytnutý listom zo dňa 16.09.2020 na jej žiadosť.

15. Žalobkyňa súdu predložila aj Certifikát zo dňa 15.10.2009 o absolvovaní certifikovaného kurzu z obsahu ktorého súd zistil aj to, že „certifikovaným kurzom nelze nahradit získaní odborné nebo specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.“ „Certifikát má platnost pro Českou republiku.“

16. Z listu označeného ako „výzva na doručenie potvrdenia o odbornej spôsobilosti na výkon práce operátor záchranej zdravotnej služby podľa zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov“ zo dňa 26.08.2016 súd zistil, že žalovaný písomne vyzval žalobkyňu s poukazom na § 27 ods. 1 písm. a), d), l); § 3 ods. 1 písm. b); § 31 bod 1 písm. c) zákona č. 578/2004 Z.z. a § 1 prílohy č. 1, časti C písm. a) a § 7a bod 1 výnosu MZ SR z 11.03.2009 č. 10548/2009-OL, nakoľko ako zamestnávateľ neeviduje od žalobkyne doklad o doplnení požadovaného vzdelania, v termíne do 30.09.2016 na doručenie potvrdenia o doplnení požadovaných kvalifikačných predpokladov alebo potvrdenia o zaradení do štúdia požadovaného k výkonu práce operátora záchranej zdravotnej služby.

17. Listom označeným ako „predloženie dokumentov, doplňujících odborné vzdělání o odborné způsobilosti na výkon práce operátor záchranej zdravotnej služby podľa zákona č. 578/2004 Z.z.“ (bez dátumu) žalobkyňa mala oznámiť riaditeľovi OS ZZS SR G. U. M., že predkladá Certifikát Operační řízení přednemocniční neodkladné péče dokazujúci rovnocennosť vzdelania v špecializovanom odbore operačné stredisko záchranej zdravotnej služby. Predkladá tiež výpis vzdelávacieho programu. Ďalej uviedla, že na OS ZZS Trenčín bola prijatá 01.06.2009. Po odpracovaní 2 rokov, čo bola podmienka na prijatie na „PŠŠ Operačné stredisko ZZS“ si podala prihlášku, teda v roku 2011. Zákon o vzdelávaní uznával PŠŠ v SR len do roku 2010 a od roku 2011 už nebola v SR možnosť absolvovať vzdelanie na PŠŠ. Keďže jej nebolo umožnené po opakovaných podaniach prihlášky každý rok si doplniť vzdelanie PŠŠ, rozhodla sa preto vo vlastnom záujme absolvovať toto vzdelanie v ČR. Poukázala na tie isté predmety vzdelávacieho programu ako v SR. Zároveň uviedla, že medzitým absolvovala aj VŠ vzdelanie I. stupňa v odbore Ošetrovateľstvo. Jej kolegovia, ktorí stihli do roku 2010 absolvovať „PŠŠ Operačné stredisko ZZS“ majú okrem uznania PŠŠ uznanú aj VŠ v odbore Ošetrovateľstvo, čiže presne tú istú VŠ, ktorú absolvovala aj ona. Štruktúra v školstve a v zdravotníctve sa menila priebežne, to však ona nemohla ovplyvniť. Domnieva sa preto, že spadá do kategórie podľa § 7a bod 1. List je bez podpisu.

18. Listom označeným ako „žiadosť o udelenie výnimky a uznanie certifikátu“ (bez dátumu) žalobkyňa mala požiadať riaditeľa OS ZZS SR G. U. M. o udelenie výnimky a uznanie Certifikátu Operační řízení přednemocniční neodkladné péče. List je bez podpisu.

19. Z listu označeného ako „uznanie Certifikátu“ zo dňa 08.03.2018 vyplýva, že na základe žiadosti o uznanie vzdelania zo dňa 02.01.2018 G. U. M. dáva na vedomie žalobkyni, že od 01.02.2018 uznáva ňou získaný Certifikát Operační řízení přednemocniční neodkladné péče.

20. Súd zistil, že do 07.10.2021 bolo u žalovaného vyhlásené výberové konanie na obsadenie voľnej pracovnej pozície psychológ a do 31.08.2021 projektový manažér pre informačné a komunikačné technológie. Medzi základné požiadavky patrili aj vysokoškolské vzdelanie 2. stupňa.

21. Súd zistil, že do 30.09.2021 bolo u žalovaného vyhlásené výberové konanie na obsadenie voľnej pracovnej pozície operátor linky tiesňového volania 155. Medzi kvalifikačné predpoklady na zamestnanca bolo uvedené, že pracovnej pozícii vyhovujú uchádzači s ukončeným vzdelaním: 1. zdravotnícky záchranár, SZŠ s maturitou, vyššie odborné vzdelania, vysokoškolské I. stupeň v odbore Urgentná zdravotná starostlivosť, 2. sestra so špecializáciou v špecializovanom odbore Operačné stredisko záchranej zdravotnej služby alebo Špecializovaná urgentná starostlivosť alebo Anestéziológia a intenzívna starostlivosť, ak vykonávala pracovné činnosti v záchranej zdravotnej službe do 30. júna 2010. 3. registrácia v príslušnej stavovskej organizácii.

22. Z predloženého výpisu výsledkov štúdia na Slovenskej zdravotníckej univerzite, Fakulte zdravotníctva so sídlom v Banskej Bystrici, súd zistil, že žalobkyňa absolvovala 1. a 2. rok štúdia v rokoch 2016-2018 študijného programu urgentná zdravotná starostlivosť.

23. Listom zo dňa 30.09.2021 podpísaným právnym zástupcom žalobkyňa oznámila žalovanému najmä že skončenie pracovného pomeru považuje za neplatné, a trvá na ďalšom zamestnávaní.

24. Zo stanoviska odborovej organizácie k výpovedi žalobkyne zo dňa 20.03.2020 súd zistil, že Odbory Operačného strediska ZZS v zastúpení predsedom N., prerokovali výpoveď žalobkyne a toto stanovisko dňa 22.03.2021 písomne oznámili žalovanému. Z obsahu stanoviska vyplýva najmä, že žalobkyňa je u žalovaného dlhodobo zamestnaná a ako zamestnankyňa má blízko veku dôchodku, že je plne kvalifikovaná na výkon tejto práce vďaka získanému vzdelaniu, ktoré jej umožňuje vykonávať túto prácu dokonca aj v Českej republike v zahraničí. Samotný zamestnávateľ písomne listom uznal toto vzdelanie. S výpoveďou vyslovili nesúhlas a poukázali na nedostatky a nejasnosti v legislatíve umožňujúce rozdielne výklady v prospech plného uznávania špecializovaného vzdelania v zahraničí.

25. Žalobkyňa listom zo dňa 04.12.2020 doručeným oznámila žalovanému dňa 08.12.2020, že na OS ZZS pracuje od 01.06.2009 na pozícii operátor linky tiesňového volania 155, priebežne sa vzdelávala a prechádzala vzdelávacím procesom. Prax v tomto pracovnom zaradení má už takmer 12 rokov, preto by chcela požiadať o umožnenie vykonávať prácu Operátora linky tiesňového volania naďalej.

26. Z potvrdenia o štúdiu žalobkyne zo dňa 19.10.2016 súd zistil, že žalobkyňa v akademickom roku 2016/2017 bola od 05.10.2016 študentkou 1. ročníka bakalárskeho štúdia externou formou v študijnom odbore urgentná zdravotná starostlivosť na Slovenskej zdravotníckej univerzite.

27. Z písomnosti zo dňa 27.0.2016 označenej ako „žiadost“ vyplýva, že žalobkyňa podpisom záväzne potvrdila záujem o zaradenie do štúdia urgentnej starostlivosti v akademickom roku 2016/2017.

28. Podľa organizačnej štruktúry žalovaného kvalifikačné predpoklady pre výkon práce zdravotníckych zamestnancov - operátora LTV 155 sú minimálne: zdravotnícky záchranár, špecializácia v špecializovanom odbore OS ZZS, zdravotná sestra so špecializáciou AIM a JIS a prax v ZZS.

29. Z rozhodnutia Ministerstva zdravotníctva SR zo dňa 12.10.2020 číslo S15786-2020-OZŠaUK-2 Z059664-2020 vyplýva, že na základe konania o uznaní dokladu o špecializácii v špecializovanom odbore operačné stredisko záchranej zdravotnej služby žalobkyne ministerstvo správne konanie vo veci uznania dokladu o vzdelaní „Certifikát“ o absolvovaní certifikované kurzu „operační řízení přednemocniční péče“ ktorý vydalo „Národní centrum ošetřovatelství a nelékařských zdravotnických oborů“ dňa 09.03.2015 v Brne, prerušilo až do doby doplnenia podania zo strany účastníka konania vo veci uznania dokladu o špecializácii v špecializovanom odbore operačné stredisko záchranej zdravotnej služby. Ministerstvo vyzvalo žalobkyňu, aby do 30 dní od doručenia výzvy odstránila nedostatky svojho podania a predložila podľa § 37 zákona č. 578/2004 Z.z. osvedčenú kópiu právoplatného rozhodnutia o uznaní dokladu o vzdelaní alebo dokladu o odbornej spôsobilosti získanom na území Slovenskej republiky alebo na území bývalého Československa v zdravotníckom povolani zdravotnícky záchranár.

30. Z listu označeného ako „výzva na doručenie potvrdenia o odbornej spôsobilosti na výkon práce operátor záchranej zdravotnej služby podľa zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov“ zo dňa 05.01.2021 doručeného žalovanému dňa 07.01.2021 súd najmä zistil, že žalobkyňa dňa 10.09.2020 mala mať osobné stretnutie s riaditeľom G.. P. om K. za prítomnosti vedúcej operátorky P. S. F., MHA, MPH. Na predmetom stretnutí sa riaditeľ G.. P. K. mal vyjadriť, že Certifikát má predložiť na Ministerstvo zdravotníctva SR na porovnanie dokladov. Vysvetlila podanie zo 04.12.2020.

31. Z listu označeného ako „výzva“ zo dňa 22.12.2020 súd zistil, že žalovaný opätovne písomne vyzval žalobkyňu na vysvetlenie zaslania žiadosti zo 17.09.2020 o dlhší čas na doručenie dokladu o odbornej spôsobilosti a žiadosti zo dňa 08.12.2020 o umožnenie vykonávať prácu operátor linky tiesňového volania naďalej. Žalovaný žiadal v termíne do 10.01.2021 o doručenie potvrdenia o doplnení požadovaných kvalifikačných predpokladov alebo potvrdenia o zaradení do štúdia požadovaného k výkonu práce operátor linky tiesňového volania 155 alebo o akceptáciu certifikátu z kurzu Operační řízení přednemocniční neodkladné péče příslušným orgánom, Ministerstvom zdravotníctva.

32. Z listu označeného ako „výzva na doručenie potvrdenia o odbornej spôsobilosti na výkon práce operátor záchranej zdravotnej služby podľa zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov“ zo dňa 24.08.2020 súd zistil, že žalovaný písomne vyzval žalobkyňu s poukazom na § 27 ods. 1 písm. d); § 3 ods. 1 písm. b); § 31 bod 1 písm. c) zákona č. 578/2004 Z.z. a § 1 prílohy č. 1, časti C písm. a) a § 7a bod 1 výnosu MZ SR z 11.03.2009 č. 10548/2009-OL, nakoľko ako zamestnávateľ eviduje u žalobkyne nasledujúce ukončené vzdelanie: 1. Stredná zdravotnícka škola Trenčín, odbor zdravotná sestra, 2. Stredná zdravotnícka škola Trenčín, diplomovaná všeobecná sestra, 3. Trenčianska univerzita A. Dubčeka, Fakulta zdravotníctva, I. stupeň v odbore Ošetrovateľstvo, 4. Národní centrum ošetrovatelství a nelékařských zdravotnických oborů Brno, certifikovaný kurz Operační řízení přednemocniční neodkladné péče, na doklad preukazujúci doplnenie požadovaného vzdelania na výkon pracovnej pozície operátor linky tiesňového volania 155, v termíne do 25.09.2020 o doručenie potvrdenia o doplnení požadovaných kvalifikačných predpokladov alebo potvrdenia o zaradení do štúdia požadovaného k výkonu práce operátor linky tiesňového volania 155. Zároveň žalovaný upozornil žalobkyňu na to, že v prípade nezdokladovania odbornej spôsobilosti s ňou môže zamestnávateľ skončiť pracovný pomer výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1 Zákonníka práce.

33. Zo zápisnice z prerokovania medzi OS ZZS SR a Odborovou organizáciou OS ZZS číslo 1640/2021 súd zistil, že došlo k prerokovaniu výpovede žalobkyne na základe dňa 17.03.2021 emailom v mene riaditeľa žalovaného zaslanej žiadosti (číslo 1563/2021) o prerokovanie výpovede žalobkyne s Odborovou organizáciou OS ZZS, na email N. W., s termínom prerokovania najneskôr 26.03.2021. Súčasťou bol aj návrh výpovede.

34. Z listu zo dňa 28.09.2016 súd zistil, že G.. U. M., riaditeľ žalovaného žiadal o zaradenie zamestnancov OS ZZS SR do štúdia, Doc. PhDr. W. C., PhD., MPH, Slovenskú zdravotnícku univerzitu, Fakultu zdravotníctva v Banskej Bystrici, a to v akademickom roku 2016/2017 v odbore Urgentná zdravotná starostlivosť z dôvodu doplnenia požadovanej odbornej kvalifikácie na výkon zdravotníckeho povolania zdravotníckeho záchranára pri zabezpečovaní záchranej zdravotnej služby.

35. Žalovaný je príspevkovou organizáciou Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky.

36. Z elektronickej komunikácie (č.l. 155-156 v súdnom spise) v spojení s výpoveďou G.. U. O. v konaní pred súdom dňa 21.05.2024 súd zistil, že žalobkyňi bolo umožnené vykonávať prácu na jej pozícii s podmienkou, ktorú zamestnávateľ nastavil už v minulosti, a teda počas dopĺňania jej štúdia v príslušnom odbore.

37. Súd na základe zisteného skutkového stavu vec právne posúdil nasledovne.

38. Podľa § 316 ods. 1 CSP individuálny pracovnoprávny spor na účely tohto zákona je spor medzi zamestnancom a zamestnávateľom vyplývajúci z pracovnoprávných a iných obdobných pracovných vzťahov.

39. Podľa § 151 ods. 1 a 2 CSP (1) Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. (2) Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

40. Podľa § 13 ods. 3 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce (ďalej aj „ZP“) výkon práv a povinností vyplývajúcich z pracovnoprávnych vzťahov musí byť v súlade s dobrými mravmi. Nikto nesmie tieto práva a povinnosti zneužívať na škodu druhého účastníka pracovnoprávneho vzťahu alebo spoluzamestnancov. Nikto nesmie byť na pracovisku v súvislosti s výkonom pracovnoprávnych vzťahov prenasledovaný ani inak postihovaný za to, že podá na iného zamestnanca alebo zamestnávateľa sťažnosť, žalobu, návrh na začatie trestného stíhania alebo iné oznámenie o kriminalite alebo inej protispoločenskej činnosti.

41. Podľa § 17 ods. 2 ZP právny úkon, na ktorý neudelil predpísaný súhlas príslušný orgán alebo zákonný zástupca alebo na ktorý neudelili predpísaný súhlas zástupcovia zamestnancov, právny úkon, ktorý nebol vopred prerokovaný so zástupcami zamestnancov, alebo právny úkon, ktorý sa neurobil formou predpísanou týmto zákonom, je neplatný, len ak to výslovne ustanovuje tento zákon alebo osobitný predpis.

42. Podľa § 36 ZP k zániku práva preto, že sa v ustanovenej lehote neuplatnilo, dochádza len v prípadoch uvedených v § 63 ods. 4 a 5, § 68 ods. 2, § 69 ods. 3, § 75 ods. 3, § 77, § 87a ods. 7, § 193 ods. 2 a § 240 ods. 9. Ak sa právo uplatnilo po uplynutí ustanovenej lehoty, súd prihliadne na zánik práva, aj keď to účastník konania nenamietne.

43. Podľa § 41 ods. 2 ZP ak osobitný právny predpis vyžaduje na výkon práce zdravotnú spôsobilosť na prácu, psychickú spôsobilosť na prácu alebo iný predpoklad, zamestnávateľ môže uzatvoriť pracovnú zmluvu len s fyzickou osobou zdravotne spôsobilou alebo psychicky spôsobilou na túto prácu alebo s fyzickou osobou, ktorá spĺňa iný predpoklad.

44. Podľa § 61 ods. 1 a 2 ZP (1) Výpoveďou môže skončiť pracovný pomer zamestnávateľ aj zamestnanec. Výpoveď musí byť písomná a doručená, inak je neplatná. (2) Zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov ustanovených v tomto zákone. Dôvod výpovede sa musí vo výpovedi skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, inak je výpoveď neplatná. Dôvod výpovede nemožno dodatočne meniť.

45. Podľa § 62 ods. 1 ZP ak je daná výpoveď, pracovný pomer sa skončí uplynutím výpovednej doby.

46. Podľa § 62 ods. 4 ZP výpovedná doba zamestnanca, ktorému je daná výpoveď z iných dôvodov ako podľa odseku 3, je najmenej dva mesiace, ak pracovný pomer zamestnanca u zamestnávateľa ku dňu doručenia výpovede trval najmenej jeden rok.

47. Podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1 ZP zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov, ak d) zamestnanec nespĺňa predpoklady ustanovené právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce.

48. Podľa § 63 ods. 2 ZP zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď, ak nejde o výpoveď z dôvodu nadbytočnosti zamestnanca vzhľadom na skončenie dočasného pridelenia podľa § 58 pred uplynutím doby, na ktorú bol dohodnutý pracovný pomer na určitú dobu, o výpoveď pre neuspokojivé plnenie pracovných úloh, pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny alebo z dôvodu, pre ktorý možno okamžite skončiť pracovný pomer, iba vtedy, ak a) zamestnávateľ nemá možnosť zamestnanca ďalej zamestnávať, a to ani na kratší pracovný čas v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce, b) zamestnanec nie je ochotný prejsť na inú pre neho vhodnú prácu, ktorú mu zamestnávateľ ponúkol v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce alebo sa podrobiť predchádzajúcej príprave na túto inú prácu.

49. Podľa § 74 ZP výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je zamestnávateľ povinný vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov, inak sú výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru neplatné. Zástupca zamestnancov je povinný prerokovať výpoveď zo strany zamestnávateľa do siedmich pracovných dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti

zamestnávateľom a okamžité skončenie pracovného pomeru do dvoch pracovných dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľom. Ak v uvedených lehotách nedôjde k prerokovaniu, platí, že k prerokovaniu došlo.

50. Podľa § 77 ZP neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

51. Podľa § 76 ods. 1 písm. c) ZP zamestnancovi, s ktorým zamestnávateľ skončí pracovný pomer výpoveďou z dôvodov uvedených v § 63 ods. 1 písm. a) alebo písm. b) alebo z dôvodu, že zamestnanec stratil vzhľadom na svoj zdravotný stav podľa lekárskeho posudku dlhodobú spôsobilosť vykonávať doterajšiu prácu, patrí pri skončení pracovného pomeru odstupné najmenej v sume trojnásobku jeho priemerného mesačného zárobku, ak pracovný pomer zamestnanca trval najmenej desať rokov a menej ako dvadsať rokov.

52. Podľa § 79 ods. 1 ZP ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

53. Podľa § 2 zákona 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 578/2004 Z.z.“) podmienkou poskytovania zdravotnej starostlivosti je splnenie podmienok na výkon zdravotníckeho povolania (§ 31).

54. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z.z. zdravotnícke povolanie je súbor pracovných činností, ktoré vykonáva zdravotnícky pracovník (§ 27) pri a) poskytovaní zdravotnej starostlivosti, 1) b) zabezpečovaní záchranej zdravotnej služby, 1a) c) ochrane zdravia ľudí, 2) d) lekárskej posudkovej činnosti, 3) e) zaobchádzaní s liekmi a zdravotníckymi pomôckami, 3a) f) výkone kontroly 4) poskytovaní zdravotnej starostlivosti, ochrany zdravia ľudí a lekárskej posudkovej činnosti a pri výkone dohľadu nad zdravotnou starostlivosťou, 5) g) vykonávaní prehliadky mŕtveho tela, 5a) h) poskytovaní starostlivosti o osoby v detencii. 5b)

55. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z.z. zdravotnícke zariadenia musia byť personálne zabezpečené a materiálno-technicky vybavené na poskytovanie zdravotnej starostlivosti v súlade so svojím odborným zameraním.

56. Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z.z. zdravotnícky pracovník je fyzická osoba vykonávajúca zdravotnícke povolanie a) lekár, b) zubný lekár, c) farmaceut, d) sestra, e) pôrodná asistentka, f) fyzioterapeut, g) verejný zdravotník, h) zdravotnícky laborant, i) nutričný terapeut, j) dentálna hygienička, k) rádiologický technik, l) zdravotnícky záchranár, m) zubný technik, n) technik pre zdravotnícke pomôcky, o) optometrista, p) farmaceutický laborant, q) masér, r) očný optik, s) ortopedický technik, t) zdravotnícky asistent, u) zubný asistent, v) sanitár.

57. Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z.z. podmienky na výkon zdravotníckeho povolania sú: a) spôsobilosť na právne úkony v celom rozsahu, b) zdravotná spôsobilosť (§ 32), c) odborná spôsobilosť (§ 33 až 35), ak v odseku 5 nie je ustanovené inak, d) bezúhonnosť podľa tohto zákona (§ 38) alebo podľa osobitného predpisu, 21) e) registrácia (§ 62 až 64), ak v odseku 5 alebo v § 63 ods. 10 nie je ustanovené inak.

58. Podľa § 31 ods. 5 zákona č. 578/2004 Z.z. splnenie podmienky podľa odseku 1 písm. c) a e) sa nevyžaduje u študenta, ktorý sa považuje za zdravotníckeho pracovníka podľa § 27 ods. 4, a u žiaka, ktorý sa považuje za zdravotníckeho pracovníka podľa § 27 ods. 9.

59. Podľa § 33 ods. 1 až 10 zákona č. 578/2004 Z.z. (1) Odborná spôsobilosť na výkon zdravotníckeho povolania podľa tohto zákona je odborná spôsobilosť na výkon odborných pracovných činností, odborná spôsobilosť na výkon špecializovaných pracovných činností a odborná spôsobilosť na výkon certifikovaných pracovných činností. (2) Odborná spôsobilosť na výkon odborných pracovných činností sa preukazuje dokladom o získaní požadovaného stupňa vzdelania v príslušnom študijnom odbore v príslušnom zdravotníckom povolaní (§ 27). (3) Odborná spôsobilosť na výkon odborných pracovných činností sa preukazuje aj získaním osvedčenia o príprave na výkon práce v zdravotníctve, ak ide o povolania podľa § 27 ods. 2. Účasť na príprave na výkon práce v zdravotníctve sa považuje za prehlbovanie kvalifikácie. 28aa) (4) Odborná spôsobilosť na výkon špecializovaných pracovných činností sa preukazuje dokladom o získaní požadovaného stupňa vzdelania v príslušnom študijnom odbore v príslušnom zdravotníckom povolaní (§ 27) a diplomom o špecializácii v príslušnom špecializačnom odbore okrem prípadov ustanovených podľa odseku 8. (5) Odborná spôsobilosť na výkon certifikovaných pracovných činností sa preukazuje a) dokladom o získaní požadovaného stupňa vzdelania v príslušnom študijnom odbore v príslušnom zdravotníckom povolaní (§ 27) a certifikátom na výkon certifikovaných pracovných činností (ďalej len "certifikát") alebo b) dokladom o získaní požadovaného stupňa vzdelania v príslušnom študijnom odbore v príslušnom zdravotníckom povolaní (§ 27), diplomom o špecializácii v príslušnom špecializačnom odbore a certifikátom. Účasť na certifikačnej príprave sa považuje za zvyšovanie kvalifikácie. 28ab) (6) Odborná spôsobilosť na výkon zdravotníckeho povolania sa preukazuje aj odbornou zdravotníckou praxou (ďalej len „odborná prax“) v prípadoch ustanovených podľa odseku 8. Odborná prax je vykonávanie odborných pracovných činností, špecializovaných pracovných činností alebo certifikovaných pracovných činností zdravotníckym pracovníkom. (7) Odbornú spôsobilosť na výkon špecializovaných pracovných činností možno získať len v akreditovaných špecializačných študijných programoch a odbornú spôsobilosť na výkon certifikovaných pracovných činností len v akreditovaných certifikačných študijných programoch. (8) Odbornú spôsobilosť na výkon zdravotníckeho povolania podľa odseku 1 ustanoví nariadenie vlády Slovenskej republiky. (9) Odborná spôsobilosť na výkon zdravotníckeho povolania sa preukazuje aj dokladom o uznaní dokladov (§ 35 až 37a). (10) Doklad podľa odseku 9 sa nevyžaduje na doklad o vzdelaní na výkon odborných pracovných činností podľa odseku 2, ktorého získavanie sa začalo na území bývalého Československa pred 1. januárom 1993.

60. Podľa § 35 ods. 1 až 5 zákona č. 578/2004 Z.z. (1) Vysokoškolské diplomy, absolventské diplomy, vysvedčenia o maturitnej skúške, vysvedčenia o záverečnej skúške a iné doklady o vzdelaní vydané uznanými vzdelávacími inštitúciami podľa právnych predpisov členských štátov alebo uznanými vzdelávacími inštitúciami podľa právnych predpisov tretích štátov okrem dokladov podľa odsekov 2 a 3 uznáva príslušný orgán podľa osobitného predpisu.27a) (2) Doklady o špecializácii vydané vzdelávacími inštitúciami alebo inými oprávnenými orgánmi podľa právnych predpisov členských štátov alebo tretích štátov uznáva ministerstvo zdravotníctva27b) podľa § 36. (3) Certifikáty vydané vzdelávacími inštitúciami alebo inými oprávnenými orgánmi podľa právnych predpisov členských štátov alebo tretích štátov, ktoré nemajú charakter dokladu o špecializácii podľa odseku 2, uznáva ministerstvo zdravotníctva27c) podľa § 37a. (4) Podľa tohto zákona možno uznať len doklady o špecializácii podľa odseku 2, ktoré zodpovedajú odbornej spôsobilosti na výkon špecializovaných pracovných činností podľa tohto zákona (§ 33 ods. 8) a certifikáty podľa odseku 3, ktoré zodpovedajú odbornej spôsobilosti na výkon certifikovaných pracovných činností podľa tohto zákona (§ 33 ods. 8). (5) Na uznanie dokladov podľa odsekov 2 a 3 sa použijú ustanovenia osobitného predpisu,24) ak v § 36 až 37a nie je ustanovené inak.

61. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a písm. d) štvrtý bod zákona č. 422/2015 Z.z. o uznávaní dokladov o vzdelaní a o uznávaní odborných kvalifikácií a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 422/2015 Z.z.“) Ministerstvo školstva rozhoduje o uznaní dokladov o vzdelaní na účely výkonu regulovaného povolania v Slovenskej republike, ak osobitný predpis neustanovuje, že doklad o vzdelaní uznáva iný príslušný orgán; rozhoduje o uznaní odbornej kvalifikácie 1. pedagogických zamestnancov a odborných zamestnancov, 2. vysokoškolských učiteľov, 3. športových odborníkov, ak ide o doklad o vzdelaní vydaný uznanou vzdelávacou inštitúciou, 4. zdravotníckych pracovníkov.

62. Podľa § 45 ods. 1 písm. ad) zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov Ministerstvo zdravotníctva v rámci svojej pôsobnosti je príslušným orgánom na vydávanie rozhodnutí o uznaní certifikátov podľa osobitného predpisu. 52aac) /§ 3 ods. 2 písm. f) a § 50 ods. 1 písm. a) zákona č. 422/2015 Z.z. § 35 ods. 3 a § 37a zákona č. 578/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov/.

63. Podľa prílohy č. 1 (PRIESTOROVÉ, MATERIÁLNO-TECHNICKÉ A PERSONÁLNE VYBAVENIE OPERAČNÉHO STREDISKA), časti C výnosu Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 12/2009, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o záchranej zdravotnej službe personálne vybavenie predstavuje : a) operátor operačného strediska, ktorý nie je lekár ale je zdravotnícky pracovník. V jednej zmene sú minimálne dvaja operátori operačného strediska 1. zdravotnícky záchranár alebo 2. zdravotnícky záchranár so špecializáciou v špecializačnom odbore operačné stredisko záchranej zdravotnej služby, b) dvaja lekári operačného strediska na určenom pracovisku 1. so špecializáciou v špecializačnom odbore urgentná medicína alebo 2. so špecializáciou v špecializačnom odbore anestéziológia a intenzívna medicína alebo 3. s inou špecializáciou, ako je urgentná medicína alebo anestéziológia a intenzívna medicína c) technik technológie operačného strediska.

64. Podľa § 7a ods. 1 výnosu Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 12/2009, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o záchranej zdravotnej službe pracovné činnosti v operačnom stredisku, ktoré vykonávajú zdravotnícki pracovníci podľa prílohy č. 1 časti C písm. a), môžu vykonávať aj a) zdravotnícky záchranár so špecializáciou v špecializačnom odbore špecializovaná urgentná starostlivosť podľa predpisov účinných do 30. júna 2010, b) sestra so špecializáciou v špecializačnom odbore operačné stredisko alebo v špecializačnom odbore špecializovaná urgentná starostlivosť podľa predpisov účinných do 30. júna 2010 alebo zaradená do špecializačného štúdia v špecializačnom odbore operačné stredisko alebo v špecializačnom odbore špecializovaná urgentná starostlivosť podľa predpisov účinných do 30. júna 2010 a c) sestra so špecializáciou v špecializačnom odbore anestéziológia a intenzívna starostlivosť, ktorá vykonávala pracovné činnosti v záchranej zdravotnej službe do 30. júna 2010.

65. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme (ďalej aj „zákon č. 552/2003 Z.z.“) (1) Tento zákon upravuje práva a povinnosti zamestnancov a zamestnávateľov pri výkone práce vo verejnom záujme. (2) Tento zákon sa vzťahuje na zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme k zamestnávateľom, ktorými sú a) štátne orgány, obce, vyššie územné celky a právnické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, b) právnické osoby zriadené zákonom a právnické osoby zriadené štátnym orgánom, obcou alebo vyšším územným celkom podľa osobitného zákona, 1) c) právnické osoby založené štátnym orgánom, obcou alebo vyšším územným celkom, ak majetková účasť alebo súčet majetkovej účasti štátu, obce alebo vyššieho územného celku je viac ako 67%, d) iné právnické osoby založené štátnym orgánom, obcou alebo vyšším územným celkom, u ktorých väčšinu členov riadiacich, kontrolných alebo dozorných orgánov navrhuje štátny orgán, obec alebo vyšší územný celok.

66. Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 303/1995 Z.z. o rozpočtových pravidlách tento zákon upravuje aj podmienky a zásady zriaďovania a hospodárenia rozpočtových organizácií a príspevkových organizácií.

67. Podľa § 1 ods. 4 zákona č. 552/2003 Z.z. na pracovnoprávne vzťahy zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme sa vzťahuje Zákonník práce, ak tento zákon alebo osobitný predpis 2) neustanovuje inak.

68. Podľa § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 552/2003 Z.z. (1) Zamestnanec podľa tohto zákona je fyzická osoba, ktorá je v pracovnoprávnom vzťahu k zamestnávateľovi uvedenému v § 1 ods. 2 pri výkone práce vo verejnom záujme, ako aj štatutárny orgán, ktorý je v pracovnoprávnom vzťahu k zamestnávateľovi. (2) Verejný záujem podľa tohto zákona je záujem, ktorý prináša majetkový prospech alebo iný prospech všetkým občanom alebo väčšine občanov. U zamestnancov zamestnávateľa, ktorými sú právnické osoby podľa § 1 ods. 2 písm. c), výkon práce vo verejnom záujme je aj plnenie povinností zamestnancov v záujme týchto právnických osôb podľa Obchodného zákonníka.

69. Podľa § 3 ods. 1 písm. c) zákona č. 552/2003 Z.z. zamestnancom podľa tohto zákona sa môže stať fyzická osoba, ktorá spĺňa kvalifikačné predpoklady a osobitné kvalifikačné predpoklady, ak to vyžaduje osobitný predpis. 4)

70. Podľa § 2 ods. 6 zákona č. 553/2003 Z.z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 553/2003 Z.z.“) ak

zamestnanec pri prijatí do pracovného pomeru nespĺňa osobitný kvalifikačný predpoklad ustanovený osobitným predpisom, 8) je povinný splniť ho v čase ustanovenom v tomto osobitnom predpise, 8) ak nie je ďalej ustanovené inak; ak v osobitnom predpise nie je ustanovený čas na splnenie osobitných kvalifikačných predpokladov, určí ich zamestnávateľ. Po tomto čase nemožno ich nesplnenie odpustiť. Rovnako sa postupuje aj u zamestnanca, ktorý počas pracovného pomeru začne vykonávať pracovnú činnosť, na ktorej vykonávanie je potrebný osobitný kvalifikačný predpoklad, alebo u zamestnanca, ktorý je ustanovený do funkcie vedúceho zamestnanca.

71. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 553/2003 Z.z. ak zamestnanec nespĺňa kvalifikačný predpoklad ustanovený týmto zákonom alebo kvalifikačný predpoklad, ktorý je uvedený v katalógu, nemožno mu udeliť výnimku z jeho nesplnenia, ak nie je ďalej ustanovené inak.

72. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 579/2009 Z.z. o záchranej zdravotnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 579/2009 Z.z.“) záchrannú zdravotnú službu zabezpečujú operačné stredisko tiesňového volania záchranej zdravotnej služby (ďalej len "operačné stredisko záchranej zdravotnej služby").

73. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 579/2009 Z.z. operačné stredisko záchranej zdravotnej služby zriaďuje Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo zdravotníctva") v rámci zásahového územia podľa § 2 ods. 5.

74. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 579/2009 Z.z. zamestnanci operačného strediska záchranej zdravotnej služby sú povinní absolvovať základnú odbornú prípravu a každých 12 mesiacov periodickú odbornú prípravu.

75. Podľa § 1 nariadenia vlády SR č. 296/2010 Z.z. o odbornej spôsobilosti na výkon zdravotníckeho povolania, spôsobe ďalšieho vzdelávania zdravotníckych pracovníkov, sústave špecializačných odborov a sústave certifikovaných pracovných činností (ďalej aj „nariadenie č. 296/2010 Z.z.“) toto nariadenie vlády ustanovuje a) odbornú spôsobilosť na výkon odborných pracovných činností, špecializovaných pracovných činností a certifikovaných pracovných činností v jednotlivých zdravotníckych povolaniach, 1) b) spôsoby ďalšieho vzdelávania zdravotníckych pracovníkov, c) sústavu špecializačných odborov a d) sústavu certifikovaných pracovných činností.

76. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované ustanovenia súd posúdil žalobu žalobkyne ako nedôvodnú a dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť.

77. Súd v prvom rade poukazuje na to, že žaloba bola podaná v zákonom ustanovenej prekluzívnej hmotnoprávnej dvojmesačnej lehote, v rámci ktorej je možné uplatniť na súde neplatnosť skončenia pracovného pomeru, a teda najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť. Keďže v tomto prípade mal pracovný pomer skončiť posledným dňom v mesiaci júl 2021, súd konštatuje, že žaloba bola na súde podaná včas, keďže bola podaná do konca kalendárneho mesiaca september 2021.

78. Taktiež súd poukazuje na to, že už na prvom pojednávaní dňa 19.03.2024 poukázal vzhľadom na námietky žalovaného na to, že právny zástupca žalobkyne bol osobou oprávnenou a riadne splnomocnenou na podanie žaloby v predmetnom spore, ako aj na skutočnosť, že preklep v uvedení identifikačného čísla žalovaného, inak označeného správne a jednoznačným a nezameniteľným spôsobom, nemôže predstavovať nedostatok pasívnej vecnej legitímácie. Pokiaľ žalovaný uviedol, že právna zástupkyňa nebola konateľkou advokátskej kancelárie, súd najmä poukazuje na to, že žalovaný za týmto účelom doložil súdu výpis z obchodného registra k dátumu 14.03.2022, a teda nie z rozhodného obdobia, v čase ktorého došlo k udeleniu dotknutej plnej moci. Právna zástupkyňa žalobkyne bola podľa úplného výpisu z obchodného registra spoločnosti AKAIS, s.r.o. jej konateľkou so vznikom funkcie od 10.06.2021 do skončenia dňa 01.03.2022.

79. Sporným v konaní vo veci samej bolo, či žalobkyňa spĺňala kvalifikačné predpoklady, v dôsledku absencie ktorých jej bola daná výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1 Zákonníka práce. Súd na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia veci dospel k záveru, že výpoveď žalobkyne

zo strany žalovaného bola daná platne. Súd má za to, že boli splnené všetky hmotnoprávne podmienky platnosti výpovede.

80. Súd mal za preukázané, že výpoveď bola písomná a riadne doručená, bola daná z dôvodu taxatívne ustanoveného v Zákonníku práce v zmysle § 63 ods. 1 písm. d) bod 1 Zákonníka práce, dôvod výpovede bol vo výpovedi skutkovo vymedzený tak, že ho nebolo a nie je možné zameniť s iným dôvodom (§ 61 ods. 1 a 2 ZP).

81. Výpoveď zo strany žalovaného ako zamestnávateľa bola vopred prerokovaná so zástupcami zamestnancov, na základe vopred realizovanej písomnej žiadosti zamestnávateľa o prerokovanie (§ 74 ZP). Samotné prerokovanie výpovede bolo v konaní nesporné, pričom podmienkou platnosti výpovede je prerokovanie výpovede, nie súhlasné alebo nesúhlasné stanovisko ako výsledok prerokovania návrhu na skončenie pracovného pomeru.

82. Súd vzhľadom na vyjadrenia strán tiež poukazuje na to, že „ak ide o nespĺňanie predpokladov podľa bodu 1, tieto musia byť ustanovené vo všeobecne záväzných právnych predpisoch. K naplneniu uvedenej skutkovej podstaty pre nespĺňanie predpokladov môže dôjsť kedykoľvek v priebehu pracovného pomeru... Nespĺňanie predpokladov spočíva najmä v nespĺňaní kvalifikačných predpokladov, na rozdiel od požiadaviek, ktoré sú obsahovo koncipované podstatne širšie.“ (BARANCOVÁ, H. a kol.: Zákonník práce. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2017. s. 614-615).

83. Žalobkyňa sa snažila v konaní síce apelovať na dobré mravy a na to, že je potrebné odlíšiť formálne spĺňanie predpokladov a obsahové spĺňanie predpokladov na výkon práce, ktorú vykonávala, a to aj s ohľadom na jej dlhoročné skúsenosti. Súd však musí poukázať na to, že aj v prípade získania vzdelania v inom členskom štáte, obsahovú náplň splnenia podmienok pre uznanie dokladu o vzdelaní neschvaľuje súd ani zamestnávateľ, ale na to zákonom ustanovený orgán a zákonom ustanoveným postupom. Uznávanie dokladov, respektíve odbornej špecializácie posudzuje v danom prípade Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky. Súd má za to, že takéto uznanie vzdelania nemožno preniesť na rozhodnutie súdu v rámci konania o neplatnosť výpovede. Samozrejme formálne nespĺnenie kvalifikačných predpokladov na výkon určitej práce neznamená, že osoba by nebola spôsobilá z hľadiska vedomostí a zručností danú prácu vykonávať. Spoločnosť sa ale riadi okrem spoločenských noriem aj právnymi normami a fungovanie pracovnoprávnych vzťahov a spĺňanie osobitnými predpismi vyžadovaných kvalifikačných predpokladov na výkon práce nemôže byť založené na subjektívnom posudzovaní odbornosti, o to viac, ak sa jedná o tak dôležitú prácu, v rámci ktorej sa rozhoduje o živote a zdraví ľudí. Z ľudského hľadiska je možné pochopiť postoj žalobkyne, avšak súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že práve žalovaný tým, že žalobkyňu umožnil vykonávať jej prácu a aktívne realizoval úkony k tomu, aby žalobkyňa mohla zotrvať na svojej pracovnej pozícii, konal v súlade s dobrými mravmi.

84. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný ako zamestnávateľ umožnil žalobkyňu doplniť respektíve dopíňať si vzdelanie, pričom v tomto smere dokonca vykonal aktívne úkony. Podmienkou teda bolo, že si žalobkyňa mala doplniť vzdelanie, čoho si, vychádzajúc z vykonaného dokazovania, musela byť vedomá, uvedenú podmienku však nespĺnila a v čase výpovede nezdokladovala ani príslušné dosiahnuté vzdelanie ani to, že by potrebný študijný odbor aktuálne študovala. Napriek tomu z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zamestnávateľ aktívne hľadal riešenia a možnosti, aby žalobkyňa mohla zotrvať v pracovnom pomere, ponúkol jej aj prácu operátora linky tiesňového volania 112 ako inú vhodnú prácu, na ktorú spĺňala kvalifikačné predpoklady, ktorú však žalobkyňa odmietla. Samotná žalobkyňa taktiež poukázala na pracovné ponuky žalovaného, a to na pozícii psychológa a projektového manažéra pre informačné a komunikačné technológie, avšak súd poukazuje na to, že na predmetné pracovné ponuky nemala žalobkyňa kvalifikačné predpoklady potrebné pre zaradenie do výberového konania. Navyše išlo o pracovné ponuky v čase po uplynutí výpovednej doby žalobkyne, a to v auguste a v októbri roku 2021. Samotná žalobkyňa v priebehu písomného štádia konania poukázala tiež na to, že „...spochybňuje tvrdenie žalovaného, že bol pre žalobkyňu schopný vytvoriť iné vhodné pracovné miesto.“ Súd však poukazuje na to, že zamestnávateľ pri výpovedi nie je povinný vytvárať pre zamestnanca, ktorému plánuje dať výpoveď, iné nové vhodné miesto, pokiaľ toto k dispozícii nemá, aby ho mohol ponúknuť.

85. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že „čo sa týka ponukovej povinnosti, uvedený záver potvrdzuje aj súdna prax - NS SR (3Cdo/361/2007): "Podľa ustálenej judikatúry nemožnosť zamestnanca ďalej zamestnávať znamená, že zamestnávateľ nemá pre zamestnanca žiadnu prácu, teda ide o absolútnu nemožnosť zamestnanca ďalej zamestnávať. Zamestnávateľ má totiž povinnosť zamestnancovi ponúknuť akékoľvek voľné miesto, ktoré je k dispozícii v čase výpovede, nielen miesto zodpovedajúce pôvodnej pracovnej zmluve, prípadne jeho kvalifikácii. Rozhodnutie, či túto ponuku zamestnanec využije, je výlučne na ňom, ak ponuku odmietne, potom je splnená podmienka uvedená v § 63 ods. 2 ZP pre platnosť výpovede. Táto podmienka je splnená aj v prípade, ak zamestnávateľ nemá možnosť zamestnanca ďalej zamestnávať preto, že takúto prácu pre neho nemá, pretože v takom prípade ponuková povinnosť zamestnávateľa odpadá.“ (komentár WK ASPI k § 63 ZP, bod 102.).

86. Súd mal za to, že žalovaný poskytol žalobkyni viaceré možnosti a jednoznačne dostatočný časový priestor na udržanie si jej pracovnej pozície. Dokonca žiadal príslušnú školu o jej zaradenie na štúdium a opakovane umožnil žalobkyni, aby si doplnila respektíve dopĺňala vzdelanie. Argument žalobkyne, že vzhľadom na jej vek už štúdium neprichádza do úvahy, nemôže v danom prípade obstať, keďže rovnaký postup zamestnávateľ zjavne zvolil vo vzťahu ku všetkým tým zamestnancom, ktorí nespĺňali kvalifikačné predpoklady. Dokonca aj v priebehu súdneho konania žalovaný uviedol, že by akceptoval stav, že žalobkyňa by len začala štúdium a v štúdiu by pokračovala. Žalobkyňa s tým však nesúhlasila a ani prácu na pozícii operátora linky tiesňového volania 112, ktorá jej bola ponúkaná, neprijala. Uvedená skutočnosť bola potvrdená aj v rámci výpovedí svedkov vypočutých na pojednávaní dňa 21.05.2024.

87. Výnos Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 12/2009, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o záchranej zdravotnej službe jednoznačne ustanovuje, aké je personálne vybavenie ZZS, a ktorí zdravotnícki pracovníci môžu vykonávať pracovné činnosti v operačnom stredisku. Z dokladov predložených žalobkyňou v priebehu súdneho konania ako aj z výsluchu svedkov (G.. P. K.a, G.. U. O. a MUDr. U. F.) zreteľne vyplynulo, že žalobkyňa nespĺňala právnymi predpismi ustanovenú odbornú spôsobilosť vyžadovanú na dotknutú pracovnú pozíciu. Žalobkyňa si toho musela byť zjavne vedomá, čo vyplýva z jej konania, keďže sama v písomnej komunikácii so žalovaným ako jej zamestnávateľom poukazovala na to, že si dopĺňa svoje vzdelanie a aj sa snaží na Ministerstve zdravotníctva SR o uznanie jej dosiahnutého vzdelania v Českej republike. Ministerstvo zdravotníctva SR však takéto uznanie certifikátu o vzdelaní z Českej republiky nerealizovalo. Vychádzajúc z predložených dokladov o vzdelaní žalobkyne a osobitného predpisu, čo potvrdili aj v konaní na pojednávaní dňa 21.05.2024 vypočutí svedkovia, jej vzdelanie nezodpovedalo tomu, aby spĺňala kvalifikačné predpoklady, pričom ani v ďalšom potrebnom štúdiu v odbore urgentná zdravotná starostlivosť nepokračovala.

88. Súd pre úplnosť dodáva, že žaloba v časti určenia, že pracovný pomer naďalej trvá by bola s poukazom na ustanovenie § 79 ods. 1 Zákonníka práce aj v prípade určenia neplatnosti výpovede nadbytočná; „...súd poukazuje na závery rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 147/2008 zo dňa 11. decembra 2008, v zmysle ktorých „ustanovenie § 77 Zákonníka práce priznáva účastníkom pracovnoprávneho vzťahu možnosť uplatniť na súde neplatnosť zrušovacieho prejavu druhej strany tohto vzťahu; tým je však zároveň - z aspektu ... § 137 písm. c/ CSP) vylúčené, aby sa niektorý z nich z rovnakého právneho dôvodu (základu) žalobou... domáhal proti druhému účastníkovi určenia, že pracovný pomer trvá (rozhodnutie o takejto určovacej žalobe by predpokladalo prejudiciálne posúdiť platnosť alebo neplatnosť skončenia pracovného pomeru). Právo účastníka pracovnoprávneho vzťahu domáhať sa určenia neplatnosti zrušovacieho prejavu uvedeného v § 77 Zákonníka práce zaniká márnym uplynutím dvojmesačnej lehoty. Pokiaľ neplatnosť skončenia pracovného pomeru podľa § 77 Zákonníka práce nebola vyslovená právoplatným rozsudkom, treba vychádzať z toho, že pracovný pomer bol skončený platne; na podaní žaloby o určenie trvania tohto pracovného pomeru nemôže mať žalobca v takom prípade naliehavý právny záujem... a tento nedostatok predstavuje samostatný a prvoradý dôvod, pre ktorý jeho určovacia žaloba nemôže obstať a treba ju bez ďalšieho zamietnuť. ...súd potom uvádza, že žalobkyňa nemôže mať naliehavý právny záujem (ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby, a na ktorého existenciu súd v konaní prihliada ex offio) na podaní určovacej žaloby, pokiaľ sa ochrany práv môže domáhať žalobou na plnenie alebo ak k odstráneniu neistoty slúžia osobitné právne postupy upravené v príslušných právnych predpisoch. Prípady osobitného postupu v zmysle vyššie uvedeného vyplývajú tiež z § 77 Zákonníka práce. V zmysle tohto ustanovenia neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť. Uvedené ustanovenie (§ 77 Zákonníka práce) priznáva

účastníkom pracovnoprávneho vzťahu možnosť uplatniť na súde neplatnosť zrušovacieho prejavu druhej strany tohto vzťahu; tým je však zároveň - z aspektu § 137 písm. c) CSP - vylúčené, aby sa niektorý z nich z rovnakého právneho dôvodu (základu) žalobou podanou v zmysle § 137 písm. c) CSP domáhal proti druhému účastníkovi určenia, že pracovný pomer trvá. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa (tým, že riadne v lehote dvoch mesiacov napadla na súde neplatnosť samotnej výpovede - § 77 Zákonníka práce) nemohla mať súčasne naliehavý právny záujem i na požadovanom určení, že jej pracovný pomer naďalej trvá. Absencia naliehavého právneho záujmu na takomto určení, bola potom dôvodom pre zamietnutie žaloby v tejto časti. Navyše ...súd dodáva, že pokiaľ by súd právoplatným rozsudkom vyslovil, že výpoveď z pracovného pomeru daná žalobkyni bola neplatná (§ 77 Zákonníka práce), bolo by potrebné potom vychádzať z toho, že takýto pracovný pomer bol skončený neplatne a teda takýto pracovný pomer neskončil a naďalej trvá (samostatný výrok o takomto určení už nie je potrebný).“ (odsek 32. a 33. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2CoPr/6/2018 zo dňa 27.03.2019).

89. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a právne posúdenie veci súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. výrokovej časti tohto rozsudku a žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

90. V rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodne súd aj bez návrhu o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP). O tomto nároku súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalovaný mal vo veci plný úspech, súd rozhodol o jeho nároku na náhradu trov konania tak, ako je uvedené vo výroku II. výrokovej časti tohto rozsudku a priznal žalovanému proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

91. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie /§ 355 ods. 1 CSP/. Odvolanie proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV /§ 362 ods. 1 CSP/.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané /§ 359 CSP/.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP - ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) /§ 363 CSP/.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /§ 364 CSP/.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 CSP/.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej /§ 365 ods. 2 CSP/.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /§ 365 ods. 3 CSP/.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie /§ 366 CSP/.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe /§ 125 ods. 1 CSP/.

Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na odvolanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie odvolania nevyzýva /§ 125 ods. 2 CSP/.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu, a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil /§ 125 ods. 3 CSP/.

Ak strana sporu nespĺní povinnosť uloženú jej týmto rozsudkom, druhá strana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov /§ 220 ods. 1 CSP/.

Osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia /§ 368 CSP/.